

תפארת יגאל

יו"ל בקשר עם יום השלושים' לרב יגאל פיזם ע"ה
'והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם תיכף ומיד ממש'

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

דברי פתיחה

אחי: ר' חנניה פיזם

דברים לזכרו של אחי מורי הרב יגאל זצ"ל

לאחר מותו של אדם ניתן לסקור את חייו מראשית לאחרית. הדבר הבולט והמרכזי המתאר את חייו היא: רוח גדולה, נשמה גדולה. עוצמה רוחנית בלתי נדלית.

בימי ילדותו בצפת לא הסתגל ללימוד האפור בביה"ס היסודי. הוא לא היה זקוק לכל התהליך כדי לקנות דעת ואכן לא מצא את מקומו שם.

משבגר והגיע לגיל הנעורים, אבינו ז"ל, הביאו לישיבת בני עקיבא בכפר הרוא"ה ואמר לרב נריה זצ"ל שהוא מוסר לרשותו את בנו ואינו מצפה לגדולות ונצורות.

משנפגשו לאחר זמן העיר הרב נריה לאבינו שאין קשר בין הנער שלפניו לבין דבריו בעת שהביאו לישיבה. אחי מורי היה מאושר, עלה במעלות החכמה והיראה. פגישת הנפש בנפש עם הרב נריה חוללו שנוי עצום.

אהבתו לישיבה ומורשתה הניעו אותו להגשים את דרכו בעזרת ותעצומות ולכן יצא במסגרת גרעין נחלים לנח"ל, לישיבה, להאחזות ולקייבץ במלוא עוצמת רוחו.

תורת החסידות החלה למשוך את ליבו בכמה מעגלים. מבית ההורים ומקשר עם חברים. עד שנטל יוזמה והחליט ללמוד להעמיק וכדרכו בכל נפשו ובכל מאודו.

השינוי הגדול שחל בו משנקשר אל הרבי. קשר זה הלך והתחזק והפך להיות כל ישותו. מכאן כל מה שפעל ועשה היה: למלא שליחותו כחסידו של הרבי.

כל המבצעים שפעל והפעיל, כל המסגרות שהקים ושהשפיע על הקמתם, כולם מקורם באותה רוח גדולה שדבקה ברבי. גם בהיותו חולה וחלש הגה רעיונות להמשיך ולפעול ביתר שאת.

לצערינו הגוף לא יכול היה להכיל יותר את הרוח הגדולה. הניגוד בין גוף חלש ונשמה גדולה החרף והלך עד שנדם.

אחי מורי זצ"ל נפרד מהעולם מוקף בבני משפחתו שאהב אותם ושאהבו אותו.

ת.נ.צ.ב.ה

דבר מלכות

- א. קטצ משיחת ש"פ וארא ה'תשנ"ב בקשר עם
פטירת הרה"ח ר"מ משה יצחק העצט
ב. יחידות של הרב פיזם.
ג. מכתבים שנתקבלו מכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א.

דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במאורע כזה:

"עם היותו מאורע פרטי אצל יחיד מִישראל, הרי מדובר אודות חסיד ומקושר לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששלחו ומסר על ידו הקמת וניהול מוסדות . . . בודאי שיש בזה לימוד והוראה, "החי יתן אל לבו," ובפרט בקשר להמשך עבודת השליחות . . . לכל לראש – שגם לאחרי פטירתו צ"ל המשך קיום והרחבת המוסדות (שעסק בהם בשליחותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר), ואדרבה, ביתר שאת וביתר עוז, באופן של תוספת וחידוש החיות – "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים", ובפרט ע"י בני ביתו ומשפחתו שיחיו, "זרעו" כפשוטו, "זרעו בחיים", מתוך הוספה בכל עניני חיים, ברוחניות ובגשמיות, נשמה בריאה בגוף בריא, לאורך ימים ושנים טובות . . . שעיי"ז ממהרים עוד יותר את השלימות האמיתית ד"נצח. . ."
בחיים נצחיים שלאחרי התחי'. . . ו"הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא בתוכם"
(קטע משיחת ש"פ וארא ב' תשנ"ב)

פירסום ראשון:

רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א לרב יגאל פיזם ביחידות כ"ד תשרי ה'תש"מ בחדרו הקדוש:
ימלא ה' משאלות לבבו לטובה בענינים הפרטיים (פנימיות) ובענינים הכלליים
המשפחה תגדל בדרך התורה והמצווה
הצלחה בהפצת המעיינות היהדות בכלל והחסידות בפרט
ברכה לכל המשפחה ולאשה (והנלוים)
את הדולר לפדות בלירות ישראליות ולתת לצדקה הנוגעת לחינוך.
בשורות טובות.

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (ביחידות כללית י"א שבט ה'תשמ"ט), על בקשת ברכה של הרב יגאל פיזם
להצלחה בבנין הישיבה והבית:
ברכה והצלחה מרובה בכל הפעולות

פיזם - חיפה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליוכאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, חיי מייח תשנ"ד
ברוקלין, נ. י.

מרת חנה
וכל המשפחה
-שליטיא

נצטערתי להשמועה מפטירת מרת שיינדל ע"ה.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון
וירושלים.

ומכאן ולהבא אך טוב וחסד ימצאום תמיד
כל הימים.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליטיא

מזכיר
י.ס.ל.ג

פיוזם קרית מוצקין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ר' תמוז תשכ"ה
ברוקלין

מר יגאל שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מ"ב תמוז, בו כותב אודות לימוד
בכולל חדש פלוני.

והנה כאן אין ידועים הפרטים ע"ד הכולל החדש,
ולכן יתייעץ עם ידידים במקום.

כיון שהכל בהשגחה פרטית, עלי החובה (והזכות)

לעוררו על ההכרח לקבוע עתים גם בלימוד פנימיים התורה
שבדורנו נתגלתה בתורת החסידות, קביעות בכל יום ובהוספה ביום
השבת אשר קדש הוא לה,

ובפרט שלכתבו עוסק הוא בהדרכה-שאו כל עניני תורה
ומצות צריכים להיות אצלו באופן דטופח ע"מ להטפיעו.

בעת רצון יזכירו כל שכותב אודותם על הציון הק'

של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נב"מ זי"ע ויהי רצון שיבשר

טובות בזה.

בברכה,

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר 1101.1.6

פוזם - ק. מוצקין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

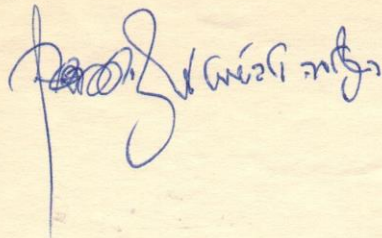
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מה' גאל ש"י

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה, חבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכה, לו ולכל אשר לו, ברכה כחיבה
וחתימה טובה לשנה טובה ומחוקה בגשמים
וברוחניות.
מכ' נחבל.

בברכת

אוישקין 20 ק. מוצקין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשל"ב
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מו"ה יבאל שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מח' ניסן.
ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא עלינו ועל כל ישראל
לטובה, הנני בזה להביע ברכתי להג' כשר ושמה ולחירות אמתית,
חירות מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב עבודת ה'
בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מהירות ושמחה זו בימי כל השנה כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בחורחנו תורת חיים,
הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל היום וכל הלילה, וכמו
שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכה שהשי"ת ימלא ימי הריון זוג' תי' כשורה ובנקל ותלד
זחוק בעתה ובזמנה כשורה ובקל זכרתי החג

ת"ח על הברכות. וכבר מלתי' אמורה בתוה"ק: ואברכה
(ה' מקור הברכות) מברכיך, בברכתו של הק' שהוספתו מרובה
על העיקר.

פיזום-חיפה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ה' מנ"א תשל"ג
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' יגאל שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל נחמה דינה חי',

הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג' חי'
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

-ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר מנהגנו
הוא לאמר גם בלידת בת לתורה ולחופה ולמעשים טובים,
ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים במאי זכיין באקרוי' כו'
באתנוי' כו' ונטריין כו'.

בברכה מזל טוב

אדמו"ר
הדברי

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

ש"י "נ עוסק בצ"צ
עלינו ועל
בזה להביע
כתיבה וחתימה
לה וברוחניות.

דעת קצת
מקובל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

מ ז כ י ר ו ת

ב"ה, אדר"ח אלול תשל"ד
ברוקלין, נ. י.

הו"ה אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה' יגאל שי'

שלום וברכה!

מועק בזה קטע המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר

שליט"א לשלוח לו:

"במענה למברקו בנוגע למשרה יעשה כעצת

ידידים בסביבתו, בברכה

/החתימה/

מכ' פ"נ מיום כ' מנ"א נחקבל ויקרא בעת רצון
על הצדק הק'.

בברכה כט"ס

מזכיר
מ.ו.ס.י.מ.

Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
 כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
 ליו באוויטש
 >o<
 SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 the Lubavitcher Rabbi
 770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, ד' חמוס תשל"ז
ברוקלין,

לקייטנות חב"ד
אשר בחיפה ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

מועתק בזה נוסח הברכה שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח למחנות
הקיץ בקשר עם פתיחתן שנה זו.

מזכיר שליט"א

ב"ה, שלישי בחמוז, אור לעש"ק פרשה ויאמר ה' אני חלקך ונחלתך, חדש הגאולה, ה' תשל"ו
ברוקלין, נ.י.

ל"גן ישראל"
ה' עליהם יחיו

תהי פתיחת ה"גן-ישראל" וכל משך היותם בו בהצלחה רבה
 ובשנה זו שנת החינוך יוסיף כאו"א מכס ובשמחה רבה בחינוך עצמו
 ובחינוך הסביבה בתורה (שהיא מורשה קהלת יעקב) ומצותי,
 וימשיכו בכ"ז במשך כל השנה ובהוספה,
 ויקוים בכאו"א מכס וכל קרני רשעים (היצר הרע) אגדע תרומנה
 קרנז צדק, וכנאמר ועמך כולם צדיקים,
 ומסיים: לעולם ירשו ארץ, ארצנו הקדושה, אשר עיני הוי' אלקיך
 בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, נחלת עולם לגוי קדוש.

בברכת שבת טוב ולהלל
מנחם שניאורסאהן

שלישי: דהחורה משולש ואומתנו משולש (שבת פח, א). שלישי בחמוז: התחלת
 גאולה כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר לא אוחו "בלבד גאל הקב"ה כ"א גם את כל כו'
 איש ישראל" (לשון מכחבו נדפס בסה"מ ה' תש"ח ע' רסג). ויאמר ה': שיעור
 היום (בשיעורי חת"ת הידועים). אני חלקך ונחלתך: כל איש כו' אשר נדבה
 רוחו כו' יהי' ה' חלקו ונחלתו לעולם כו' (רמב"ם סוף הל' שמיטה ויזבל,
 עיי"ש). ובשמחה רבה: כפולה ומכופלת כו' ישמח ישראל בעושייו כו' (תניא
 ספ"ג). מורשה קהלת יעקב: ברכה לג, ד. וכל צדיק: תהלים עה, יא.
 היצר הרע: קדושין ל, ב. ועמך כולם צדיקים: ישעי' ס, כא. עיני: שנה:
 עקב יא, יב.

פיזאם - חיפה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, יח' כסלו תשל"ה
ברוקלין, נ.י.

מרת חנה תי'

ברכה ושלום!

מאשר הנני קבלה מכ' ובו בקשה ברכה פ"נ מיום
ר"ח כסלו, ובעת רצון יקרא על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר
צוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

בנוגע לכדורים - כהוראת רב מורה הוראה.

בת"ח על הבשו"ט שגם בתה רחל דבורה תי'
מדליקה נרוח שבת כן תבש"ט בכל הענינים.

בברכה
[Handwritten signature]

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ה' חשוון, ה'תשל"ה
ברוקלין, נ. י.

להילדים
ולהילדות
"קיסנת המבצעים"
קרית מוצקין

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

בנועם קבלתי דו"ח וגם אלבום חמונות
מהליכותיכם ופעולותיכם בקיסנה, ושמחתי
לשמוע מהצלחתכם בכל הענינים והפעולות
לחיזוק הבריאות, בריאות הנפש ובריאות
הגוף גם יחד.

ויהי רצון שיהי' לזה המשך טוב, וההשפעה
הטובה תהי' ניכרת בכל ימות השנה.

בברכה
Menachem Schneerson

Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ליו באוויטש
>◊<

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה, ה' חשוון, ה'תשל"ה
ברוקלין, נ.י.

האברך יגאל שי' פיזם
- כחודש 11/5 -

שלום וברכה:

כ"ק אדמו"ר שליט"א קבל בנועם הדו"ח
ואלבום התמונות מהקיטנה. ואף על פי שנחקבל
בחודש חשרי אחרי שעונת הקיץ כבר חלפה
והילדים והילדות שבו לאהליהם, עם כל זה
הואיל לכחוב להם המכתב המצו"ב, ומסתם
ימצא דרך והזדמנות לנצל המכתב באופן המתאים.
והרי בודאי מקיימים מגע וקשר עם הילדים
גם במשך השנה מזמן לזמן.
ות"ח מראש אם יהי' המשך בהאמור ויודיע
מזה.

בברכה,

מזכיר

10/11/75

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON

Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213

Hyacinth 3-9250

הנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ף כסלו, ה'תשל"ו
ברוקלין, נ. י.

מרת חנה תחי'

ברכה ושלום!

מאשר הנני קבלת מכתבה, והשי"ת ימלא משאלות לבבה לטובה.

וכיון שמתקרבים אנו לימי החנוכה, וידוע מאמר חכמינו ז"ל "אף הן (הנשים) היו באותו הנס", ובפרט על פי פירוש רש"י - "שעל ידי אשה הי' הנס", הרי כמדובר כמה פעמים, ענין ימי החנוכה ונר חנוכה הנזכרים ונעשים מדי שנה בשנה אין זה סתם לזכרון, אלא שהזכרון והמעשה יעוררו את הכוונה והתכלית בזה בהנוגע לחיי היום-יום.

ומההוראות דחנוכה, כמודגש בתפלת "ועל הנסים", שאין יהודי מתפעל כלל ממצב של חלשים ומעטים (בכמות) כנגד גבורים ורבים, ואדרבא כיון שהיהודים הם טהורים וצדיקים ועוסקים בתורת ה' ומצותי', מתגברים הם על כל הדברים מבחוץ ומבפנים העלולים להשכיח תורת ה' ומצותי' ועד - לנצחון גמור והדלקת נרות וכו'.

ומהוראות דנר חנוכה, שמדליקים דוקא משתשקע החמה, שעה שהחושך יכסה ארץ וכו', ואף שכשמדליק נר אחד בלילה ראשון מקיים המצוה בשלימות והוא בסוג ה"מהדרין מן המהדרין" מוסיף נר ואור בליל שני, וגם לאחרי שהראה שכבר הוסיף, הרי כשעובר עוד יום גם זה לא מספיק וצריך להוסיף עוד נר ואור, וכן הולך ומוסיף שבוע שלם.

וההוראה מובנה, שבכל עניני נר מצוה ותורה אור - ובפרט בתקופתנו זו ובימינו אלה - צריך להתנהג באופן האמור דהולך ומוסיף, להאיר כל אחד ואחת חייהם הם, וגם להאיר את הבית וגם את הרחוב ולהאיר לכל אלה ההולכים בחושך שיראו אור גדול, אור התורה ומצותי', בחיי היום יום במעשה בפועל, הלך ומוסיף ואור.

ויהי רצון שתעשה בזה ככל התלוי בה ומתוך שמחה וטוב לבב.

בברכה להצלחה ולימי חנוכה
מאירים ומזהירים

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ד שבט, ה'תשל"ו
ברוקלין, נ. י.

הו"ח א"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מו"ה יגאל שי'
ודג' תי'

שלום וברכה!

הפ"נ והמצו"ב והשי"ת ימלא משאלות לבבך לטובה ולברכה.
וכיון שהנהגה בחיי היום-יום מתאים לרצונו של השי"ת זהו הצנור
והכלי לקבלת ברכות ה', הרי מובן שכל הוספה בעניני תורה ומצותי' מוסיפה
בברכותיו בכל המצטרך, אף על פי שציוויי ה' מוכרח לקיימם מצד עצמם גם
שלא על מנת לקבל פרס.

ובענין שהזמן גרמא, בקשר ליו"ד שבט, יום ההילולא של כ"ק מו"ח
אדמו"ר, שעל ציון שלו יזכירוהו בחפלה, בודאי שעל כאו"א מאחנו להתבונן
איך שבעל ההילולא הקדיש ימי חייו להתזקת והפצת התורה והיהדות, בלי פשרות,
ובמסירה נפש ממש. ומעשה עיקר, שהתבוננות תביא להוספה בהתאמצות כאו"א
ללכת בדרכיו, ובפרט שבעל ההילולא עומד לימינם של כל ההולכים באורחותיו
וממשיכים בפעולותיו, וברכתו מלוה אותם להצליח בזה וגם בעניניהם הפרטיים,
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הצדק צניעותי וה' עניני'
ל' ומה מ'

בברכה להצלחה ולבשורות טובות
בכל האמור

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ד שבט, ה'תשל"ו
ברוקלין, נ. י.

משתתפות בשעור תניא בבית פיזם

ה' עליהן תחיינה

ברכה ושלוש!

מאשר אני קבלת מכתב^נ, והשי"ת ימלא משאלות לבבך לטובה ולברכה.
וכיון שהנהגה בחיי היום-יום מתאים לרצונו של השי"ת זהו הצנור
והכלי לקבלת ברכות ה', הרי מובן שכל הוספה בעניני חורה ומצותי מוסיפה
בברכותיו בכל המצטרך, אף על פי שציוויי ה' מוכרח לקיימם מצד עצמם גם
שלא על מנת לקבל פרס.

ובענין שהזמן גרמא, בקשר ליו"ד שבט, יום ההילולא של כ"ק מו"ח
אדמו"ר, שעל ציון שלו יזכירוהו בחפלה, בודאי שעל כאו"א מאתנו להתבונן
איך שבעל ההילולא הקדיש ימי חייו להחזקת והפצת התורה והיהדות, בלי פשרות,
ובמסירת נפש ממש. ומעשה עיקר, שהתבוננות תביא להוספה בהתאמצות כאו"א
ללכת בדרכיו, ובפרט שבעל ההילולא עומד לימינם של כל ההולכים באורחותיו
וממשיכים בפעולותיו, וברכתו מלוה אותם להצליח בזה וגם בעניניהם הפרטיים,
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ברכה להצלחה ולבשורות טובות
בכל האמור

עמוד
50

פיזום - חיפה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERS'ON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ה' מנ"א תשל"ז
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
מוה' יגאל שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם
אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה
ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי'
מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשל"ח
ברוקלין, נ. י.

הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
כו' מו"ה יגאל שי'

שלום ובניכה! לחקבלו.

ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא
עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע
ברכתי לחג כשר ושמח ולחירות אמיתית, חירות
מדאגות כגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב
עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה
כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בתורתנו
תורת חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל
היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכת החג והתעוררה רגלי דעיונת אל, אהבה
52

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א ניסן ה'תשל"ח
ברוקלין, נ. י.

משתתפי שיעור תניא בבית פיזם
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!
מכ"מ מחקבלו.

לקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא
עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע
ברכתי לחג כשר ושמח ולחירות אמיתית, חירות
מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - מכל דבר המעכב
עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה
כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בתורתנו
חורת חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל
היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

שיעור וברכת החג ואלוהי ישראל
א"י ג' תשרי א"ת

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
 770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תש"מ
 שנה השביעית, שבת לה'.
 ברוקלין, נ. י.

אל המשתתפים בשיעור תניא
 בבית משפ' פיזם

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת הדו"ח והפ"נ.
 ולקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל

כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
 ברכתי, לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה
 טובה לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

בברכה והג' צ"ח ה'איעור בציון
 ולאיפות אל וברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי הסליחות, ה'תש"מ
שנה השביעית, שבח לה'.
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
כו' מו"ה יגאל שי'

שלום וברכה!
המכ"ה והפ"נ וכו' נתקבלו.
לקראת השנה החדשה, הבאה עלינו ועל
כל ישראל לטובה ולברכה, הנני בזה להביע
ברכתי, לו ולכל אשר לו, ברכת כתיבה וחתימה
טובה לשנה טובה ומחוקה בגשמיות וברוחניות.

ברכה
הרבה
אשר
תעשה
לעמך
ישראל
בשנה
החדשה
הבאה
עלינו
ועל
כל
ישראל
ל
טובה
ולברכה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, יום השלישי, שהוכפל בו כי טוב,
פי ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם,
אי דרי"ח אדר, ה'תשמ"ב.
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
כו" מו"ה יגאל שי'
וזוג' תי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת המכי וכו',

ובעמדנו ברי"ח אדר, אשר משנכנס אדר מרבנים בשמחה,

ואמחז"ל הלכך בר ישראל דאית לי דינא בהדי עו"ע"ז (ומזה מובן גם בנוגע לא-ל זר
שיש באדם זה יצה"ר) לימצוי נפשי באדר דבריא (דתקיף) מזלי.

הרי הזמ"ג להתעורר ולעורר כל בר ישראל, שיש לו דין ומלחמה עם היצר, אשר בריא
ותקיף מזלי לנצח מלחמה זו ועד אשר נהפך הוא, אתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למתקא,
לעבדו ית' בכל לבבך בשני יצריך, ובשמחה ובטוב לבב, ולהיות מעלין בכ"ז, מרבנים בתומ"צ
ובשמחתן, אשר עי"ז עושים לו ית' משכן ומכון לשבתו.

ובפרט, שכנ"ל, מעורר "לרעך כמוך" בכ"ז, ונעשו כולם "עם אחד" ובמיוחד ע"י אשר
דתיים שונות מכל עם, הרי ה"כולנו כאחד" ממשיך הברכה דברכנו אבינו באור פניך.

ועד להברכה העיקרית אשר לה מקווים כל יום וכל היום דהשם אלקי צבאות יאר פניו
אלינו ונושעה בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ולהעיר אשר בתומ"צ - צ"ל ביתר שאת וביתר עז באלו שהזמ"ג - בהל' פורים ודשבע
מצותיו (תורה) ובקיומן במעשה בפועל כאוי"א בזמנו.

והתבוננות כדבעי (שמביאה לידי מעשה) בכוונתם ובנשמתם - בהכנה (כמו שהי' בימים
ההם) דלך כנוס את כל היהודים, כינוס ואחדות כל היהודים, כולל - לימוד תורה לתשב"ר
באופן דכינוס אלפים ורבבות מהם,

ושלום ואהבת כל היהודים זל"ז ובמעשה בפועל ע"י משלוח מנות איש לרעהו ומתנות
לאביונים.

אשר כבכל דבר חשוב - צ"ל הכנה מבעוד מועד, עכ"פ מראש החודש.

וחשיבות ימי הפורים הרי הכי גדולה היא, שהרי רק בהם נאמר שלא יעברו מתוך היהודים
וזכרם לא יסוף מזרעם, אינן בטלין לעולם.

בברכה לפורים שמח
ולהכנות מתאימות מתוך
שמחה וטייל

נ.ב.

והזמ"ג להזכיר ולעורר עו"פ אודות ההשתדלות נפשית דכל מי שיש בידו שכל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים יקנו אות באחד מספרי תורה הכללים, יחוד נפלא ונצחי דכולם ממש,
שהרי בימי הפורים קיימו כל היהודים מה שקיבלו כבר בזמן מתן התורה.

נ.ב.

נתעכב המשלוח ובנתיים נתקבלה ידיעה הטלפונית ע"ד מצב בריאותו, ויזכירוהו
בעת רצון על הציון הק'

יום השלישי: להעיר אשר בשנה זו חל גם פורים ביום השלישי. יום טוב: ראה אנה"ת בראשית (לג, א ואילך). שם משפטים (א'קנז) א'קסא ואילך). שהוכפל. טוב: ראה קידושין מ, א. פיה"מ להרמב"ם פאה בתחלתה. מכתב כ"ק אדנ"ע בשה"מ תש"ט ע' יח. מכ' ומאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר שם. ועיין פרש"י לבראשית (א, ז) בסופו - דגם העבר נעשה טוב. ועשו. בתוכם: תרומה כה, ח. א' דר"ח אדר: ערב אחד באדר שמשמיעין ומכריזין (שקלים בתחלתה ובמפרשים. וראה חדא"ג מהרש"א למגילה יג, ב). משכנס. בשמחה: תענית כט, טע"א. ואמחז"ל: תענית שם, רע"ב. מג"א סתרפ"ו סק"ה. וראה נימוקי אר"ח שם. א"ל... יצה"ר: שבת קה, ב. באדר. מזלי: תענית שם, שם. (דתקף): גירסת הרא"ש שם. מזלי: ראה לקו"א ואר"ת לה"מ ד"ה אשכול הכופר. ומלחמה עם היצר: ראה זח"א פ, ב. ירוש' ברכות פ"ד, ה"ד. וראה כשי"ט סי' קלד. תניא פ"ט (יד, רע"א). נהפך הוא: ובלשון המגילה (ט, א. כב): והחדש אשר נהפך להם, שלכן (אם אי אפשר) קורא אפילו מתחלת החדש (ירוש' ריש מגילה). והכי נהוג (רמ"א סתרפ"ח ס"ז). אתהפכא. למתקא: זח"א ד, א. בכל. יצריך: דברים ו, ה. ברכות נד, א. פרש"י עה"פ. וראה תניא פ"ט. בשמחה ובטוב לבב: וכמ"ש עבדו את ה' בשמחה (תהלים ק, ב). וראה פי' האריז"ל עה"פ תחת גו' בשמחה גו' (הובא בתניא פכ"ו). עי"ז. לשבתו: תניא פל"ד. לרעך כמוך: קדושים יט, יח. כולם, עם אחד: ואפילו האביונים (במובן הרוחני) שבעם - ראה פע"ח שער הפורים פ"ו. לקוטי לוי"צ לתנ"ך ע' רסז ואילך. עם אחד. עם: לשון המגילה ג, ח: *כולנו. פניך: נוסח ברכת שים שלום. וראה תניא פ' לב. מקוים. היום: כנוסח ברכת את צמח: כי לישועתך קוינו כל היום. דהשם. ונושעה: תהלים פ, כ"ף. באלו שהזמ"ג: ראה שו"ע יו"ד סרמ"ו סי"ד. וש"נ. וראה ספרי (הובא בפרש"י) בהעלותך (ט, ד) עה"פ וידבר משה: וחזר והזהירם בשעת מעשה. ודשבע מצוותיו: א) אמירת ועל הניסים בתפלה וברהמ"ז. ב) מקרא מגילה. ג) קריאת התורה (המיוחדת לפורים). ד) משלוח מנות. ה) מתנות לאביונים. ו) שמחה ומשתה לבסומי ז) איסור תענית והספד. בכונתם ובנשמתם: דמצוה וכוונתה (לא-מטרתה) כגוף ונשמה (תניא פל' ח). דלך. היהודים: אסתר ד, טז. כנוס. לאביונים: היפך אמירת המן מפורד ומפורד, וכן משלוח מנות ומתנות לאביונים - ראה מנות הלוי לר"ש אלקבץ על מג"א. שלי"ה תושב"כ פ' תצוה (שכט, ב). מגלת סתרים למג"א ט, יט. ועוד. לימוד. מהם: אסתר פ"ח, ז. לתשב"ר: מעלת לימוד התורה שלהם - ראה שבת קיט, ב. וראה בארוכה ד"ה וקבל היהודים, תרפ"ז. הכנה: רש"י ביצה ב, ב. מאירי ועוד שם. שו"ע אדה"ז אר"ח רסתקי"ג. עכ"פ מראש החדש: ראה פסחים ו, א. מגילה כט, ב: שתי שבתות. וראה עט"ר בתחלתו (דיוק ל' ראש). בהם נאמר: אסתר ט, כח. אינן בטלין לעולם: ראה ירוש' מגילה פ"א, ה"ה. רמב"ם הל' מגילה סוף"ב. סה"מ תרכ"ו ע' לד. ורק מעין זה הוא בחנוכה בנוגע לנרות' (רמב"ן ר"פ בהעלותך). ולא הובא ברמב"ם וכו'. וידוע המדרשות חלוקות במחז"ל דכל כו' חוץ מפורים, חנוכה ופורים וי"א אף יוהכ"פ. ועיין תו"א הוספות למג"א. שכל. הנשים: לשון הכותב אסתר (ג, יג). קיימו. התורה: שבת פח, א.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליוכאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ביה, יום ועשיק פ' חזון,
ה' מנחם אב, יום הסתלקות האריי זייל,
ה'תשמ"ג. ברוקלין, נ. י.

הרהי"ח הווי"ח איי"א נוי"נ עוסק בצ"צ כו'
מוי"ה יגאל ש"י

שלום וברכה!

מכתבך נתקבל, ות"ח. ואבינו שבשמים ימלא משאלות לבבו לטובה בגו"ר,

בתוך בקשות ותפלות כאחבנ"י שליט"א בכי"מ שהם, בחו"ל ובאה"ק, אשר נשבע ה' לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם, ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד
אחרית שנה,

כאחבנ"י כולנו כאחד, שהרי הקדמת התפלה היא, כהוראת האריי, קבלת מצות עשה של ואהבת
לרעך כמוך,

ובפרט ובמיוחד התפלה שלש פעמים בכל יום: את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח כו' (אשר לזה)
קווינו כל היום, ובהמשך אלי':

רצה ה' אלקנו בעמך ישראל כו' והשב העבודה לדביר ביתך כו' ותחזינה עינינו בשוכך לציון
ברחמים -

ויהפכו ימים אלה "להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה".

וזריזות במעשינו (תורה ומצות - ובזה גמ"ח) ועבודתנו (תפלה) בכלל, ובלימוד פנימיות
התורה: זוה"ק כו' כתבי האריז"ל וכו' בפרט (וכפי שהאריך תלמידו הרח"ו),

תרוז ותביא הגאולה האמתית והשלימה - גאולת העם בשלימותו, הארץ בשלימותה והתומ"צ
בשלימותו - באופן דאחשינה וארו עם ענבי שמיא,

ותקויים אמירת השם: אלקים אתם ובני עליון כולכם.

ותחזינה עינינו - עם הנבחר - בבית הבחירה, מקדש אד-ני כוננו ידך, ביהמ"ק הנצחי.

בברכה

ד' ניסן תשמ"ג
סי' ל"ט אר"צ א"ש ז"ל

נ.ב. מובן וגם פשוט אשר הני"ל שייך במיוחד ליום ההסתלקות דהאריז"ל, בתקפו הוא בכל ימות
השנה, אלא שיום סגולה הוא ראש ומוסיף כח בהם וכו' - ובדוגמת זכר ליצי"מ בחי"פ וחיובו
הוא בכל ימות השנה.

ועש"ק: שהוכפל בו כי טוב, ועוד יותר, בפעם הב' - טוב מאד (בראשית א, כה. לא).
פ' חזון: ראה אוה"ת להצ"צ לאיכה בסופו "ומחזון ותחזינה עינינו כו"; ושם
 בהערה תורת הגה"צ וכו' הרב מברדיטשוב נבג"מ בענין שבח חזון. חזון: ראה תקו"ז
 חל"ט בסופו (ובתניא פי"ד מהקדמת תקו"ז דילג חוזים). ולהעיר מ"ת להאריז"ל
 לך עה"פ ותרדמה. ה' .. האריז"ל: בשנת של"ב (שה"ג להחיד"א. ובכ"מ). וראה
 תענית (כו, א): בה' באב בני פרעוש בן יודא. - ראה ג"כ מכתב מוצש"ק חזון, אור
 ליום ה' מנ"א, ה' תשל"ב (לקו"ש כרך ט' ע' 251 ואילך). אשר .. אחריהם: פרשתנו
 דברים א, ה. לתת להם: מכאן לתחמה"מ מן התורה (סנה"צ, ב. ובפרש"י שם). וי"ל
 דכיון שממשיך "ולזרעם אחריהם" - מוכח שע"י הנתינה להם לעת"ל איגלאי מילתא
 למפרע שקבלוה קודם לזרעם. ארץ .. שנה: עקב יא, יב. ראה או"ת להה"מ עה"פ
 (בהוצאת קה"ת - סי' קסד - קסה). הקדמת התפלה .. כמנ: מג"א ואדה"ז שו"ע
 או"ח רסמ"ו (סי"א) בשם ס' הכוונות. אדה"ז בסידורו. נתבאר בס' מאמרי אדה"ז -
 על פרשיות התורה ומועדים (כרך ב') ע' תקצא ואילך. סה"ש ח"ש ע' 157. וראה
 מקומות המצויינים בסו"ס מאמרי אדה"ז הנ"ל (ע' תתקמא טור ב' ד"ה קודם).
ואהבת לרעך כמוך: קדושים יט, ח. להיות .. ושמחה: רמב"ם סוף הל' תעניות.
וחוטים: והא"ת והשלום אהבו. ימים טובים: כן הוא ברמב"ם דפוס רומי וכו' (מתאים
 להמשך: וימי ששון), ולא כבדפוסים הרגילים "יום טוב". במעשינו .. ועבודתנו:
 תניא רפ"ז. וראה הערות לקוטי לוי"צ שם. תורה .. גמ"ח .. תפלה: ג' דברים
 שעליהם העולם עומד (אבות פ"א, מ"ב). ומצות - ובזה גמ"ח: ראה מפרשי המשנה
 לאבות שם. ובירוש' פאה פ"א ה"א דצדקה וגמ"ח שקולות כנגד כל מצותי' של תורה.
תניא פל"ז. ובלימוד פנימיות התורה .. הגאולה: להעיר ממענת משיח להבעש"ט על
 שאלתו אימת אחי מר, בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעיינותיך חוצה
 כו' (אגה"ק הבעש"ט - נדפסה בט' בן פורת יוסף. התחלת כש"ט). ובלימוד .. זוה"ק:
 ובאופן דמיני יתפרנסון בהבנה והשגה (תקו"ז ת"ו בסופו. ובהקדמת מקדש מלך לזהר:
 יתפרנסון .. כשיפורש להם אמיתות מאמריו כו'. בכסא מלך לתקו"ז שם). שהאריז"ל:
 בהקדמתו על שער ההקדמות (נדפסה גם בע"ח ווארשא תרנ"א. בקונטרס עץ החיים לכ"ק
 אדנ"ע בסופו. ועוד). - וראה תניא אגה"ק סכ"ו (קמב, ב). וראה קונ' עה"ח הנ"ל
 ע' 49 ואילך. והתומ"צ בשלימותן: כי אז דוקא יהי' הלימוד והקיום בשלימות
 (רמב"ם בסופו. תו"ח ר"פ ויחי. וככה, תרל"ז פי"ז ואילך. ועוד). דאחישנה:
 סנהדרין צח, א. ירושלמי תענית פ"א ה"א. זח"א קטז, ב ואילך. שערי אורה ד"ה
 יביאו לבוש פצ"ו. דאחישנה .. ענני שמיא: ע"ד פתגם הידוע דאדמו"ר מהר"ש -
 שהשנה מאה שנה להסתלקותו - מלכתחילה אריבער. וארו .. שמיא: דניאל ז, יג.
 סנה"ש שם. אלקים .. כולכם: תהלים פב, ו. מקדש .. ידיר: בשלח טו, יז. וראה
 פרש"י סוכה מא, סע"א. ועוד. יל"ש תהלים רמז תתמ"ח בסופו. במיוחד ליום
 ההסתלקות: ראה אגה"ק סכ"ז - כ"ח.

הרבי שליט"א מה"מ בביטוי נדיר על הרב פיזם:

דהוא לשם, לתהילה ולתפארת

-קצת מתולדות חייו-

הרבי מה"מ בביטוי נדיר על הרב יגאל פיזום ע"ה: "יהיה לשם, לתהילה ולתפארת"

הרב יגאל פיזום נולד ביום ב' בשבט תש"א בעיר טבריה להוריו ר' שמעון יהודה ורבקה פיזום, שנמנו על הזרם הדתי-לאומי. את שנות לימודו הראשונות עשה בבית ספר ממ"ד 'בירב' בעיר צפת.

בשנת תשט"ו החל ללמוד בישיבה בכפר הרואה תחת הנהגתו של הרב משה צבי נריה, אליו היה קשור שנים רבות וממנו קיבל את דרכי החינוך שליווהו כל השנים.

בשנת תשט"ז התוודע לראשונה לתורת חסידות חב"ד באמצעות שיעוריו של הרב מאיר בליז'נסקי שהתקיימו בישיבה בכפר הרואה. יחד עמו התקרבו שני בחורים נוספים – הרב דוד קראץ ויבלחט"א הרב יוסף הרטמן. בסיום שנת הלימודים, עברו השניים ללמוד בישיבת 'תומכי תמימים' כפר חב"ד, בעוד ר' יגאל המשיך בדרך חייו במסגרת דתית-לאומית, כאשר לימים הוא מתחיל לפעול בהפצת המעיינות בתוך מסגרות אלו. הוא התגייס לנח"ל כצנחן, ובתום שירותו – 'כרם ביבנה' בראשות הרב

לאורך כל התקופה, עמד בקשר לישיבת חב"ד. הללו חשפו בפניו שלחו לו שיעורי תניא מפי הרב הבהירים בתורת החסידות, וכן הזמן החל הרב פיזום ללמוד באופן בחורים נוספים מהישיבה.

בשנים הבאות המשיך יגאל פיזום וההוראה, דרך בה המשיך גם חנה ע"ה.

מכתבים עם שני חבריו שעברו טפחים הרבה מעולמה של חב"ד, ואף נחום גולדשמיד שהיה ידוע בהסבריו שיחות של הרבי וספרים שונים. עם קבוע בספר התניא ואף צירף אליו

הצעיר לפלס דרכו בעולם החינוך לאחר נישואיו בשנת תש"כ עם מרת

בשנת תשכ"ג עבר להתגורר בישיבת 'פרחי אהרן' בקרית שמואל, כאשר בד בבד המשיך את מסכת לימודיו לקבלת סמיכה לרבנות ככולל ההוראה של הגאון הרב יעקב ניסן רוזנטל בחיפה, ובהמשך ככולל קרית ביאליק אצל רב העיר הרב חנניה כהן ורב קרית שמואל הרב עקיבא הכרמי שהסמיכוהו לרבנות. תלמידי חכמים אלה זיהו בתלמיד השקדן כישרונות בלתי רגילים, כמו גם את היכולת להוות סמל ומופת של רב בישראל.

לאורך שנים אלו סלל דרכו בעולם החינוך. כאשר לימד תלמידים בישיבת 'פרחי אהרן', היה משלב את הליקוטי-שיחות בשיעוריו השבועיים על פרשת השבוע. לצד זאת לימד חסידות יחד עם השיעורים שמסר בגמרא מידי שבת בקרית שמואל.

בשנת תשכ"ז בערך, הכיר לראשונה את המשפיע החסידי החיפאי ר' ראובן דונין. עד מהרה נשבה הרב פיזום בקסמו של ר' ראובן, בו מצא איש אמת, דבוק ומקושר לרבי מה"מ.

כאן החל המפנה המשמעותי בחייו. הרב פיזום שהיה עד כה בשר מבשרה של תנועת ה'מזרחי', 'עבר את השורות' באופן מוצהר, ומדי שבוע הגיע לביתו של הרב דונין בחיפה, שם היו לומדים חסידות, ובמקביל מפתחים את הפעילות החב"דית בצפון הארץ. ר' ראובן מצדו קירב את האברך הצעיר בצורה מיוחדת. דרכו גמע הרב פיזום בצמא את תורתו של הרבי ובפרק זמן קצר יחסית, היה בקיא בספרי חסידות רבים.

סיפור ברוח אותה תקופה, סיפר הרב פיזום עצמו: "בבוקר שבת אחת הלכנו עם ר' ראובן למקווה. יצאנו מהבית בשעה מוקדמת מאוד כדי שנספיק להגיע בחזרה למניין בבית-הכנסת שברחוב בורוכוב. כשיצאנו מהבית, ראינו בחור מוציא דלי וסמרטוט כדי לנקות את רכבו. ר' ראובן איחל לו בלבביות 'שבת שלום' ואחרי שהתרחקנו מעט אמר: 'איזה מסכן! הרי כל מציאותו זועקת 'שבת', שאם לא כן, מדוע קם בשעה כה מוקדמת כדי לנקות את האוטו? אלא שהשבת זועקת מתוכו; רק כמה חבל שאצלו השבת מתבטאת בצורה כזו!...' דבריו אלה עשו עלי רושם עצום ופתחו בלבי חלון רחב למושג ששמו 'אהבת ישראל'!

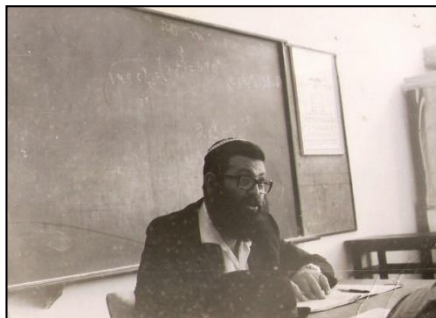

"מספר שנים לאחר מכן, כשלמדתי להכיר את השקפת-העולם החסידית, הבנתי לעומק את הרעיון שעומד מאחורי הדברים: לכל יהודי יש נשמה אלוקית, וצרכים למצוא את הטוב שבכל יהודי. החשיבה הזו החלה להתפתח בקרבי לראשונה לאחר המאורע הזה", סיים הרב פיזם את סיפורו.

בשלב זה, כבר היה הרב פיזם לחב"דניק מוצהר. הוא התחיל לפעול ב'מבצעים' בקריות ובחיפה, ואט אט הוכר כדמות מוערכת בקרית שמואל ובסביבתה.

בשנת תשכ"ט התמנה לרב בית הספר תד"ל בקרית ים ולימים אף התמנה לר"מ בשיבת התיכונת 'בנה' בחיפה כאשר במקביל שימש בהוראת הרבי כמחנך וכתב בתיכון 'לוינסון' בקרית ים.

בכל תפקידיו החינוכיים, הביא עמו את רוחה של חב"ד, כאשר הוא מנחיל את עקרונות תורת החסידות למאות ואלפי תלמידיו אליהם התמסר מהרב נריה את שיטתו החינוכית התלמיד, קירובו מתוך גישה ונתנת אחריות. כל זה היה אצלו אברהם פיזם. "בתקופה בה עבד הביתה לפני השעה שתיים נפש עם התלמידים ובנה את שתפקיד 'המדריך' הוא התפקיד, החינוכיות בישיבה".

השפעתו על התלמידים הייתה כבירה. אפשר להיווכח בכך כאשר בתקופת עבודתו בשיבת בני עקיבא 'פרחי אהרן', רבים מהתלמידים נהו בגינו אחרי חסידות חב"ד. כשהנהלת הישיבה ראתה שתלמידים רבים מידי הפכו לחב"דניקים, נפרדו מהרב פיזם לשלום...

גם לאחר שעבר לכהן כרב בבית הספר התיכון-דתי 'לוינסון' בקרית ים, הייתה השפעתו על התלמידים גדולה. עשרות תלמידים ותלמידות התקרבו לרבי מה"מ ולתורת חסידות חב"ד. "רבים מקרב העסקנים והחסידים בחיפה והקריות, עשו את תחילת דרכם אחרי אבא באותן שנים", מוסיף בנו ש' לספר.

בין תלמידיו באותם השנים נמנים רבנים, שלוחים ואישים בחב"ד, ביניהם האחים הרב נתן יצחק אורכמן – רב קהילת חב"ד בעכו והרב משה אורכמן – יו"ר רשת מפעלי חב"ד בקריות. האחים הרב אלי מקמל והרב יוסף מקמל – סמנכ"ל מוסדות חב"ד בעכו. הרב שלמה ידידיה איזון – ראש מדרשת 'ניצוצות' בקרית גת. הרב רפאל לוינסון רבו של היישוב תל-עדשים. המחנך הרב תומר וירט. הרב שגיא הר-שפר שליח הרבי בנס-ציונה. הרב צפירי ולנר ע"ה, ועוד שורה של דמויות בולטות בנוף החב"די.

מה היה סוד כוח ההשפעה של הרב פיזם?

"לפני הכל – האישיות שלו" אומר בנו וממלא מקומו הרב יוסף אברהם. "הייתה לו אישיות מקבלת ולא שופטת. הוא היה טיפוס של מנהיג חיובי שאנשים הולכים אחריו, זאת מלבד העובדה שהיה מחנך חביב, בעל רגש ורגיש. חבר'הן וחברותי. הדרך שלו הייתה מה שנקרא בימינו 'חינוך בגובה העיניים', וזה משך אליו תלמידים רבים. אולם מעל הכל הוא הקריין דוגמה אישית יוצאת מן הכלל".

כשהרב יוסף פיזם מדבר על דוגמה אישית, הוא לא יכול שלא לספר על מקרה מעניין שהרבי גילה בו התעניינות מיוחדת.

"הסיפור הבא קרה כאשר אבא כיהן כר"מ בשיבת התיכונת 'בנה' בחיפה. באותה תקופה אבא היה קם השכם בבוקר, נוסע מהקריות לחיפה, שם טבל במקווה של ר' תנחום דונין. לאחר מכן הלך להיות עם תלמידיו בתפילת שחרית שהחלה בשעה שבע בבוקר. לאחר התפילה מסר שיעור תניא, ולאחר מכן לימד גמרא במשך שעות ספורות. קרוב לחצי היום היה מסיים את עבודתו, או אז היה מתחיל ללמוד חסידות אליבא דנפשיה, ומתחיל להתפלל.

"באותה תקופה נרקמו הסכמי קמפ דייוויד האיזמים. הרבי, כידוע, דיבר בתקיפות רבה נגד הסכמים אומללים אלה. הרב ליפא קורצווייל, מנהל בית חב"ד בקרית מלאכי, היה אחד הפעילים שיצא להיאבק בהסכמים אלה.

"יום אחד הוא הגיע לקרית שמואל כדי להחתים רבנים באיזור הצפון על מכתב נגד ההסכמים. הוא הגיע לאבא כדי להתייעץ עמו לאיזה רבנים ללכת.

"לאחר מכן כתב לרבי דו"ח מפורט על הפעילות שעשה ובין השאר סיפר, כי כשהגיע לקרית שמואל בשעת צהריים, מצא את הרב יגאל פיזם מעוטף בטלית ומוכתר בתפילין כשהוא לומד מאמר חסידות.

"הרבי הגיב על הדו"ח בכללותו. ולגבי הקטע שכתב על אבא, הרבי סימן זאת וכתב בסמוך: 'לפני תפילה או אחרי תפילה?' [כלומר, האם היה זה במצב של לימוד לפני התפילה או אחריו], ולאחר מכן הוסיף בכתב יד קדשו 'אם אפשר לברר בקל מבלי שידעו שמכאן שואלים, איזה מאמר'...

"ר' ליפא התחכם והתקשר לאמא שלי, ואמר לה שכשנפגש עם בעלה כמה ימים קודם לכן, על השולחן היה מונח ספר חסידות, ושאל האם הספר עדיין על השולחן; אם כן, ביקש, שתאמר לו איזה ספר זה היה. היא בדקה והשיבה כי מדובר בספר מאמרים של הרבי הרי"צ. הרב קורצווייל העביר את המידע לרבי, והרבי כתב בתגובה "יהיה לשם לתהילה ולתפארת" (בגירסה אחרת: "והוא לשם לתהילה ולתפארת")...

נסיעה ראשונה לרבי

לקראת תשרי תשל"ג, נסע הרב פיזם לראשונה לרבי מלך המשיח. הנסיעה הייתה לאחר השפעה מצד ר' ראובן דונין, כפי שסיפר הרב פיזם עצמו כעבור שנים:

"כבר בשלבים הראשונים להתקרבותי לחב"ד, החל ר' ראובן לשכנע אותי בהתוועדויות שעלי לנסוע לרבי. הוא היה אומר לי: 'תחשוב בגלות, תיכף תבוא וישאל אותך איפה היית התוועדות ועוד והבנתי שעלי לנסוע כספית להתארגן

על זה טוב, עכשיו אנחנו נמצאים הגאולה ואז יבוא הרבי לכאן עד עכשיו. מה תענה לו?! עוד התוועדות, עד שה'אסימון נפל' לרבי. הוא עזר לי גם מבחינה לנסיעתי לרבי".

במהלך אותו ביקור, שנמשכה זמן רב זו הדריכו הרבי בנוגע לעבודתו בענייני הכלל.

בקשר לעובדה שהרגיש שבור מעצמו בנוגע למצבו בעבודת ה' הרוחנית. על כך השיב לו הרבי כי אסור להיות עצוב ושאיסור לשון הרע – שהוא מדאורייתא – תקף גם בנוגע לאדם עצמו...

"לאחר מכן הנחהו הרבי בנוגע ללימודיו האישיים, לשליחותו בהפצת התורה והחסידות ובענייני המוסד 'חדרי תורה אור' שהוקם בקרית שנה קודם לכן במסגרת מבצע ע"א מוסדות. כשהרב פיזם שאל את הרבי כיצד לקרוא למוסד, השיב הרבי: "לא חשוב השם, מה שחשוב שהשווער [= אדמו"ר הרי"צ] יהיה הבעל הבית".

נסיעה זו פעלה רבות על דרכו של הרב פיזם, שכבר הייתה סלולה לאורו הגדול של הרבי. מיד בחזרתו לארץ הקודש, החל לתת דחיפה משמעותית לכל הפעילות החב"דית, שהחלה לצמוח באותם ימים ברחבי הקריות.

היו אלו הימים של טרום מלחמת יום-כיפור, ובאותה תקופה הירבה הרבי לדבר אודות חינוך ילדי ישראל, בהזכירו את הפסוק "מפי עוללים ויונקים". הרב פיזם החליט כי זה הזמן לצאת בפעילות חב"דית ראשונה מסוגה באזור, ויזם את הקמת מפעלי הקייטנות של חב"ד בקריות (ראה מסגרת).

פעולה זו בהיותה הפעילות החב"דית הממוסדת הראשונה באזור, התקבלה באהדה רבה על ידי תושבי המקום, וקידמה צעד נוסף את הרוח החב"דית שהחלה לנשוב ברחובות הקריות.

בשנים הבאות נפתחו שני בתי חב"ד במקום, האחד בקרית ים והשני בקרית מוצקין, אותם מנהל מאז הרב משה אורכמן, שהחל את פעילותו בקרית כמסייע, לאחר מכן כפעיל בקייטנות החב"דיות ונשאב אל קלחת הפעילות.

יפוצו מעיינותיך חוצה

בנוסף, באותם ימים הוקם מערך שיעורים מסודר ללימוד חסידות. כדי לסחוף קהל רב מתושבי המקום לשכונה, נקבע כי בפתיחתו של כל שיעור יתקיים לימוד בספר הלכה מפי אחד מרבני המקום. אחד הרבנים שבלטו בנוכחותם במסירת השיעורים, היה רב קרית שמואל הרב עקיבא הכרמי, שהסכים לשתף פעולה למרות ביקורתו על חסידי חב"ד, הודות לפופולאריות רבה בקרב

מכל הפעולות שמואל, היו אלו דווקא מיוחדת לרבי וזכו דופן. יכולותיו המיוחדות גם במישור זה, כאשר בין מסכת יחסים עשירה מתוך אותם שיעורים וניצני הקהילה החב"דית

שהתקיימו באותם ימים בקרית שיעורי התניא שגרמו קורת לתשובות רבות ועידודים יוצאי של הרב פיזם הגיעו לידי ביטוי הרב פיזם לבין תלמידיו נרקמה ועמוקה. לא ייפלא אפוא כי התקרבו רבים ליהדות ולחב"ד, בקרית החלו לפרוח.

אחד המקרים בהם היה ניתן לראות במוחש את השפעת השיעורים, היה לדוגמה עם שלוש אחיות שנהגו להשתתף בשיעורי תניא בניגוד לדעת אביהן. באחת הפעמים הגדיש האב את הסאה, הגיע למקום בו נמסר השיעור וצעק כי הרב פיזם חטף את בנותיו וכי הוא יגיש תלונה למשטרה... לאחר מספר שנים, כשהרב פיזם סידר קידושין עבור בתו הבכורה, כדת משה וישראל, עם תמים חב"ד מן המניין, אמר לו האב "איזה טיפש הייתי שלא הבנתי איזה אוצר וברכה הבאתם לי הביתה"... למותר לציין כי כל שלוש האחיות הקימו בתים חסידיים לתפארת...

בשנת תשמ"א כבר התגוררו ברחבי הקרית עשרות משפחות חב"דיות, שקיימו וניהלו אורח חיים חסידי מלא. עובדה זו הביאה להקמת "חדר" חב"ד. "חדר" זה שהלך וגדל, היה אבן פינה להקמת מוסדות החינוך המפוארים הנמצאים היום בקרית שמואל. מוסדות אלו גדלו במשך השנים וכיום הם שוכנים בקרית חינוך מרווחת ומפוארת במרכזה של קרית שמואל בניהולו של הרב לייבל שילדקרויט.

מתנה לרבי: כולל חדש

הרב פיזם היה נחשון וחלוץ בנושאים רבים ומגוונים, כאשר אחר כך, שלוחי הרבי ברחבי הארץ חיקו אותו. כך עם סניף בית חב"ד שהקים, עוד לפני שהדבר היה פופולארי ברחבי הארץ, כך עם קייטנות הקיץ, וכך גם עם ישיבה לחוזרים בתשובה וכולל אברכים שהקים בשנת תשמ"ג יחד עם הרב שמואל פרומר.

המניע להקמת הכולל הייתה העובדה כי משפחות רבות ששלחו את ילדיהם ללימוד בתלמוד תורה בקרית שמואל, החלו להתקרב אל חיק היהדות, כך שנוצר צורך חיוני לתת מענה לאותן משפחות שתרו אחרי פינה יהודית חמה ומחבקת. "חשבנו שיהיה מוזר שהילדים המתקרבים בתלמוד תורה יחזרו לאחר הלימודים לבתים שם ההורים חסרי תוכן יהודי", הסביר הרב פיזם כעבור שנים בראיון ל"בית משיח". "בעקבות כך, החלטנו להגיש לרבי מתנה לי"א ניסן ולהודיע על הקמת הכולל".

תשובתו של הרבי שהגיעה בערב ה' מנחם-אב, מוענה באופן אישי לרב פיזם, למרות שהמכתב נשלח ע"י כמה מהעסקנים באזור. בתשובתו הקדושה כתב הרבי כי "בנוגע לכולל באם יש סיכויים טובים שיהיה בר קיימא". מיד לאחר קבלת התשובה התכנסו שוב העסקנים החב"דיים במקום, והוחלט כי התנאים מתאימים לתשובת הרבי,

וחתמינו עינינו - עם הנבחר - בבית הבחירה, מקדש אד-ני כוננו ידך, ביהמ"ק הנצחי.

ברכה

ה' ניסן (כ"ג) - תשמ"ג
סי' א' אר"ק אה' / 28 / 2001

והכולל נפתח. על המכתב שנשלח ובו ההודעה על פתיחת הכולל, השיב הרבי יחד עם צ'ק שהתקבל מ'המרכז לענייני חינוך' להשתתפות בהקמה. כשהרב פיזם ע"ה סיפר על כך, הוא הוסיף בחיך שמסיבות מובנות, אותו צ'ק לא נפדה, וכנראה בעקבות כך נוצרו כל הבעיות הכלכליות המלוות את מוסדות חב"ד בקרית שמואל במשך השנים...

לאחר הסתלקות הרבנית הצדקנית, קיבל הכולל אישור מהרבי לשם החדש: "ישיבת נפש חיה ע"ש הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ע"ה".

ברבות השנים, למרות שבגר בשנים וגם התמודד עם לא מעט קשיים בריאותיים, הרב פיזם לא רק שלא הוריד מינון בפעילותו, אלא הוסיף בה כהנה וכהנה. כך היה בעקבות העליה הגדולה מרוסיה, כאשר הקים אגף קליטת עליה הפועל רבות בקריות עד עצם היום הזה.

ומנתה עשרות רבות של משפחות, החב"דיים בקרית שמואל, כי זה הזמן חב"ד בקרית שמואל ולהכתירו באופן מעמד אחדות מרגש ויוצא דופן, בו האבהית והרבנית גם יחד. על כתב וזה נמסר לו על ידי יו"ר המועצה

כשגדלה קהילת חב"ד בקרית שמואל הוחלט בשנת תשנ"ז על ידי העסקנים למנות את הרב יגאל פיזם לרב קהילת רשמי לתפקיד. מעמד ההכתרה היווה התאחדו כל אנשי הקהילה סביב דמותו ההכתרה חתמו עשרות מאנשי הקהילה הדתית בחיפה הרב יצחק גץ.

אפשר היה להיווכח בתקופת משבר בשנת תשנ"ד. באותה שנה הגיעו מים בשריף תשנ"ד. כתב לרבי בחודש כסלו תשנ"ד ושאל "האם לצאת עם המשפחה להשתקע למשך שנה או שנתיים בצרפת שם קיימת קבוצת ידידים שמוכנים להתמסר לסייע לגיוס משאבים?" ו"האם למכור את הבית הפרטי ותמורתו לרכוש את שטח הבנין של בית הכנסת והכולל".

על גודל התקשרותו לרבי מלך המשיח, קשה במיוחד שחוו המוסדות שהקים עד נפש, בגלל חובות אדירים שהצטברו לאחר שנות הפעילות הרבות. בצר לו, כתב לרבי בחודש כסלו תשנ"ד ושאל "האם לצאת עם המשפחה להשתקע למשך שנה או שנתיים בצרפת שם קיימת קבוצת ידידים שמוכנים להתמסר לסייע לגיוס משאבים?" ו"האם למכור את הבית הפרטי ותמורתו לרכוש את שטח הבנין של בית הכנסת והכולל".

שתי החלטות אלו היו גורליות בשבילו ונכנסות תחת ההגדרה 'משנות-חיים'. לאחר עשרות שנים שבהן פעל בקריות, לא היה פשוט עבורו כלל ועיקר לעזוב את עירו ואת ארץ מולדתו. לאחר שקיבל מהרבי תשובה חיובית על שתי השאלות, בניד ראש, העתיק את מקום מגוריו לצרפת.

גם שם היה למשפיע שמעניק מטובו ומאוצרותיו לאחרים. הוא החל פועל בפריז בקרב ידידי המוסד ומושפעים רבים שהתלקטו סביבו. כך גם המשיך להפיץ חסידות ולהבעיר את להט ההתקשרות לרבי מלך המשיח בכלל, ובמבצע משיח בפרט.

עם משפחתו. דווקא כאשר היה הימים בהם הוא יכול לנוח תוססת ומאסיבית, לאחר שכל שמואל התבסס בפני עצמו, לשורת תשובות ברורות מהרבי ה'אגרות קודש', בהם הונחה הרב

בשנת תשנ"ז חזר לאה"ק נדמה לו שאולי הגיעו מעשרות שנות פעילות אחד מהמוסדות בקרית דווקא אז זכה הרב פיזם מלך המשיח באמצעות להקים ישיבה לצעירים.

מערת הרב פיזם 'ירגע' - הרי שהוא טעה. הרב פיזם התמסר בלהט להמשך העשייה. הוא לא ידע מהי מנוחה.

אם היה מישהו שחשב כי שהוא טעה. הרב פיזם התמסר בלהט להמשך העשייה. הוא לא ידע מהי מנוחה.

בתוך זמן קצר הוקמה ישיבה חדשה עם עשרים תלמידים. הצד הגשמי של הקמת הישיבה לווה אף הוא בניסים שלמעלה מדרך הטבע שמעולם לא פסקו - כהגדרת בניו, מנהלי הישיבה - והם מלווים את הישיבה מאז במשך כל השנים.

התקשרותו לרבי מלך המשיח בערה בנפשו, והוא היה מראשי העומדים בשורה הראשונה של הפצת בשורת הגאולה והגואל, כשהוא לוקח פעיל בכל יוזמה חשובה לזירוז הגאולה.

כבר לאחר ה'תשרי' הראשון בו שהה אצל הרבי בשנת תשל"ג, כאשר חזר לביתו, הכריז באוזני ילדיו: "הרבי מליובאוויטש הוא המשיח". באחת השנים, בשמחת תורה, כאשר הרבי עמד עם ספר התורה לעת ההקפות, בירך את הרבי שיתגלה בקרוב, והרבי השיב לו "אמן".

כל חייו היו "להביא לימות המשיח"; כל שיחת טלפון פתח ב"יחי המלך המשיח". החוט השני בהתוועדויותיו היה גאולה ומשיח, והיה חוזר באמונה עמוקה על הצורך לפעול להביא להתגלותו של הרבי כמלך המשיח בפועל ממש.

כמובן שגם הישיבה שייסד, מבוססת על אמונה מרכזית זו ועל ברכיה מחונכים התלמידים.

סיפורה של הקהילה החב"דית בקרית שמואל שהחל בראשית שנות ה"מדיים על ידי הרב פיזם ע"ה, נמשך עד עצם היום הזה, כאשר הקהילה החסידית התוססת מונה למעלה ממאה משפחות חב"דיות, ומהווה מגדלור חסידי וקרן אור ממנו שואבים כל תושבי הקריה, כמו גם שאר חסידי חב"ד המתגוררים באזור הקריות השונות. ייחודיותה של קהילה זו מתבטאת ברוח ההתקשרות לרבי הנושבת בקרב אנשי הקהילה, המשלבים בחייהם הפרטיים דוגמה חיה להנהגה חסידית וקירוב יהודים לדרכה של חסידות חב"ד.

כל אחד מחברי הקהילה מעיד כי הרב פיזם, הוא האחראי יותר מכל לתחייתה של הרוח החסידית באזור כולו.

בכתבה שנערכה בעבר עבור "בית משיח", נשאל הרב פיזם על הדבר המאפיין יותר מכל את הקהילה החב"דית המתגוררת בקריות, והוא ענה מיד: "האחדות! אחדות חסידים לבבית ואמיתית, כפי שאין לה אח ורע בעולם החב"די". על כך הייתה גאוותו.

בשנים האחרונות התמודד עם קשיים בריאותיים קשים ומורכבים, אך למרות זאת המשיך בפעולותיו הרבות, כמו גם בהנהגתו החסידית הבלתי-מתפשרת. גם כאשר הדבר עלה לו במאמצים מרובים, הקפיד להגיע כל בוקר לטבילת טהרה במקווה, ומשם ללימוד חסידות לפני התפילה. הוא עשה כך גם כשהדברים היו כרוכים במסירות נפש של ממש מצידו.

בשנים האחרונות נחלש, ובתקופה האחרונה היה מאושפז כשכנה נשקפת לחייו. מי שעמדה לימינו, הייתה רעייתו הגב' רחל תחי', שהתמסרה לטובת בריאותו בכל מרצה וכשרונותיה עד ליומו האחרון.

לאחרונה מצב בריאותו התדרדר יותר. בני משפחתו ותלמידיו הרעישו עולמות בתפילות לרפואתו, אך בליל י' ניסן תשע"ט השלים את משימת חייו הכבירה כשהוא מותיר אחריו בנים ובנות, נכדים ונינים, עוסקים בדרך התורה והמצוות, מסורים בלב ונפש לרבי מה"מ: הרב יוסף אברהם פיזם – מנהל תלמוד תורה בקריות וממלא מקומו ברבנות ובראשות הישיבה. הרב זאב פיזם – שליח הרבי בשדרות. הרב שמשון פיזם – שליח הרבי בגבעת התמרים בעכו ומנכ"ל ישיבת חב"ד בקרית שמואל. הרב איתן פיזם – מנהל הישיבה בקריות. גב' חיימסון – קראון הייטס. גב' הלמן – קרית מוצקין, אשת הרב שני"ז אליהוף רב בית הכנסת 'אני מאמין' בקרית מוצקין. הרב חננאל פיזם – שליח בשדרות ובישובי שער הנגב. הרב שמעון יהודה פיזם – מנכ"ל התאחדות החסידים לקבלת פני משיח.

הקייטנה החב"דית הראשונה בארץ ישראל

בערב חג השבועות תשל"ג, יצא הרבי בקריאה לדאוג לכך שבחופשת הקיץ יקבל כל ילד יהודי חינוך תורני. הרבי תבע, ביקש והתחנן לפעול עם ילדים בכל דרך

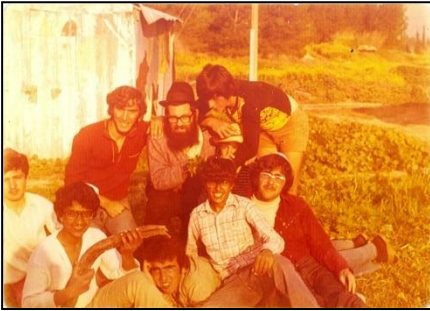

אפשרית: בלימוד תורה, בנתינת צדקה וכו'. הרבי ציין את הפסוק "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם". מאוחר יותר ביקש הרבי שגייעו עם תינוקות של בית רבן לרחבת הכותל המערבי ולקברי צדיקים כדי להתפלל ולשפוך את צקון לבם בפני אבינו שבשמים בכדי שתתבטל הגזרה כנגד עם ישראל.

"הדברים היו לחידה בעיני כולם", נזכר הרב יגאל פיזם בשיחה שנתן בעבר ל"בית משיח". "הרבי הרעיש עולמות על הצורך לפעול עם ילדי תשב"ר כדי להשבית אויב ומתנקם, אבל אף אחד לא הבין למה הרבי מתכוון. איזה 'אויב ומתנקם'? היה זה בימים שאחרי מלחמת 'ששת הימים' ברחוב שררה תחושה של אופוריה. שטחי יהודה ושומרון היו בידנו, הכותל המערבי, קבר רחל, קבר יוסף, קברם של האבות בעיר חברון. מדוע הרבי מרעיש עולמות? מה קרה?"

"יום אחד מגיע לביתי ר' זושא הפרטיון ובפיו שליחות מיוחדת מהרבי". שחזר הרב פיזם את אירועי הימים ההם, "הוא ביקש שנסע יחד לביתו של הרב דונין, שם הודיע שהשליחות של השנה היא לעשות פעולות שהכותרת שלהם תהיה 'מפי עוללים ויונקים'. הוא הזכיר שעוד מעט מגיעים ימי החופש הגדול, מוכרחים לארגן קייטנה חב"דית שיתחנכו בה תלמידים לא דתיים והללו ילמדו תורה ויגידו תהילים". אני זוכר שר' זושא דפק על השולחן ואמר, 'הקריות זה קו החזית'.

"יצאנו מהפגישה עם החלטה ברורה שהרבי רוצה קייטנה בקריות, וכך יהיה. מאיפה נביא סכומי כסף? מאיפה יהיה מקום לקיים את הקייטנה, והיו עוד הרבה 'נעלמים' גדולים. השאלות הללו נשאלו בחלל החדר, אך למרות זאת היה ברור שזה מה שהרבי רוצה, וזה יקום ויהיה.

"המוטו שאפיין אותנו באותן שנים זה לעשות!", סיפר הרב פיזם. "מכיוון ששימשתי באותם ימים מורה בתיכון הדתי בקרית שמואל, החליט הרב דונין שמישמת גיוס הילדים תיפול על כתפיי. 'לגבי הכסף, אמר בנחרצות 'אם תהיה בעיה, תאמר שאני ראובן דונין מוכן למשכן את הבית הפרטי שלי לטובת העניין'."

לאחר מסע ארוך ומתיש שעשה הרב פיזם לאיתור מקום נאות לקייטנה, מצא לבסוף חורשת אדמה בגבול שבין קריית שמואל לקריית מוצקין. "כעת נותר רק לקבל את אישורו של ראש העירייה. מששמע את בקשתנו, שאל: 'מאיפה יהיה לכם כסף לממן את זה? תקציבים לא אוכל לתת לכם', אמר ישירות. סיפרתי לו שאנחנו פועלים בשליחותו של הרבי, והוספתי שהרב דונין נאות למשכן את ביתו לצורך העניין. מששמע זאת, התרגש. 'אם יש יהודי שמוכן בשביל עשייה להפסיד את הרכוש הפרטי שלו, סימן שמדובר בפעילות שהיא ראויה ואמיתית', אמר וכבר באותה פגישה חתם על האישורים."

הקייטנה יצאה לדרך ימים ספורים לפני תשעה באב. יומיים קודם לכן הגיעו למקום אנשי הצוות שהקימו סככות ואוהלים. המדריכות קיטנו את כל האזור בקישוטים ססגוניים. למרות הדלות, האווירה הייתה מרוממת. התחושה בקרב אנשי הצוות ובקרב הילדים הייתה שמשוהו חדש מתחיל. "המדריכים ידעו לעשות את העבודה",

נזכר הרב בנו, הרב משה זאב פיזם שי' ששימש כעוזר-מדריך בקייטנה, "במשך שעות בכל יום היינו מוצאים את עצמנו מנסרים, חותכים ומדביקים, והכל מעזרים פשוטים שנמצאים בכל פינה. יצרנו מלאכות מופלאות של מזוזות וקופות צדקה. כיום אני מביט על אותה תקופה ונפעם. לא היה צריך להוציא אף לא שקל על מלאכות יפות שהעסיקו את הילדים במשך שעות ארוכות."

מול עיני המארגנים עמדה גם הוראתו של הרבי לקחת את הילדים למקומות הקדושים כדי להעביר שם תפילה כדי "להשבית אויב ומתנקם". איש לא הבין את פשר הדברים, אך הדבר ירד לכלל ביצוע, כפי שמספר הרב משה זאב פיזם:

"מהקריות יצאו מספר משאיות עם ילדים. אוטובוס היה בגדר לוקוסוס, אז נסענו במשאיות. היינו עולים על סולם וקופצים לתוך קיבולת המשאית. כיום אני נדהם מאיפה העוז של ההורים לשלוח כך את ילדיהם, אך זו הייתה

בית חב"ד
קרית מוצקין

קייטנת המבצעים חב"ד

בשפתה אנו מודיעים לבור על פתיחת קייטנת חב"ד
בקרית מוצקין
לגנים ולבנות גילאי בית הספר.

מגמת הקייטנה: הקניית ערכי היהדות באווירה נפש ושמחה.
בתוכנית:

פעולות קבוצתיות * טיולים * משחקים * רחצה וזמר...
מקום הקייטנה: בחורשת בגבול קרית מוצקין - קרית שמואל.

משך הקייטנה: 4 ימים

י' באב - י"ז באב (29.7.74 - 18.8.74) משעה 8:00 - 13

מקומות ההרשמה:

חיה: מניח חב"ד רח' הרב 20
קרית מוצקין: הפועל החרדי, מספ' דוקוס, רח' הרב קוק 14
קרית ביאליק: הפועל החרדי
קרית שמואל: שפי אהבה רח' גניסין 1/2
קרית שמואל: מוסדות העירייה
קרית-יג' ג' בודה מעבדי רח' גורכוב 11/6
קרית-אח"י בית קובצ'ווי רח' התעמלות 33
הרשמה מרחיקה טלפון שולשי, יום בטלפון ע"ד באב (0724-23,774)
בין הפעות 4 * אח"צ

דפוס, רבצ"י, אח"י התעמלות קרית-יג' טל 19624

המציאות".

הקייטנה הראשונה שהתקיימה בקיץ תשל"ג, הוכתרה בהצלחה גדולה. "מלבד המשלחת החסידיית הגיעו לבקר גם אנשי משרד החינוך שביקשו ללמוד מקרוב כיצד לעשות אינטגרציה בין ילדים מבתים ישראלים לבין ילדי עולים", ציין הרב פיזם ע"ה, וחתם באנקדוטה מעניינת המלמדת על 'פרי' יהודי העומד לזכותו: "לא מזמן נכנסתי לבית הכנסת בקרית שמואל ופגשתי יהודי ששערו שיבה. הוא ניגש אלי ושאל אם אני מכירו? לא יודע איך, אבל זכרתי אותו, מרדכי קדוש שמו. היה תלמידי בתיכון הדתי וגם השתתף באותה קייטנה ובקייטנות נוספות. הוא היה ידוע בתור ילד שובב. רבים חשבו שהוא לא ימשיך בתלם, אך הנה הוא עומד לידי, יהודי שומר מצוות סב לנכדים שומרי מצוות כולם".

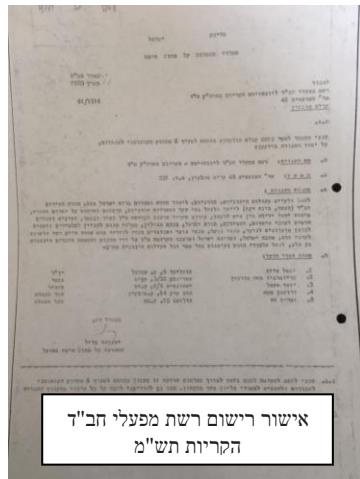
הרב פיזם עם אחיו ר' חיים ויבלחט"א ר' חנניא

התוועדות ב'נפש חיה'

מתמונות שנשלחו לרבי. הרב פיזם בשיעור תניא

אישור רישום רשת מפעלי חב"ד הקריות תש"מ

מוצאי שמחת תורה תשמ"ה

בהכנסת ספר תורה לאחדות ישראל - ל"ג בעומר תשמ"ב

עם חבריו בישיבת כפר הרא"ה הרב יגאל בשורה העליונה שני מימין, בתמונה נראים גם ר' מרדכי תובל, ר' דוד קרץ ויבלחט"א הרב יוסי הרטמן

מתמונות שנשלחו לרבי. משמאל הרב אורכמן והרב יוסי מקמל בפעילות

מכתב שכתב הרב פיזום לרבי בענייני השליחות - ב' מנחם אב תשל"ג

דברי

התקציבות החובות המוצהרת נכח - 20,000
מזה הכנסת כלל החובות כח צדקה ב 3000
ועתה נמאנו בסכום המוצהר התקנות קולנוס אולם
למקרה אדם שמלכח נושא ב 50 אלפים אדם
הדבר צריך חכמים גדולים

קולנוס כי נחשב הצדקה אולם הנושא
לה חכמי קולנוס אולם נבי אסדר תחילתו
על הבעיה ואלו חכמים אדם אמצעות
ימין אססור קולנוס תלמיד עולם המלכה
נפי ציחה אלו חכמים ואלו ימצאו תלמיד
וימין שדצק צדקה חכמים ציונות

דאבנו כי מקשה אלו נשאר וסכמי ויכח
אכחית לה חכמי המושב אשר יפסל בסוף
ש סלחיה יבד והכנסות ימין קולנוס
וקל נשא תקנו נשאר האלפים הישנים
קולנוס קולנוס את נשאר ש נשאר ציונות
נחמד ונחמד נשא יצד קולנוס אדם כולן

יפאל קן כדן המדע

דברי הרב פיזום תשל"ג

בן אבמור שטאו

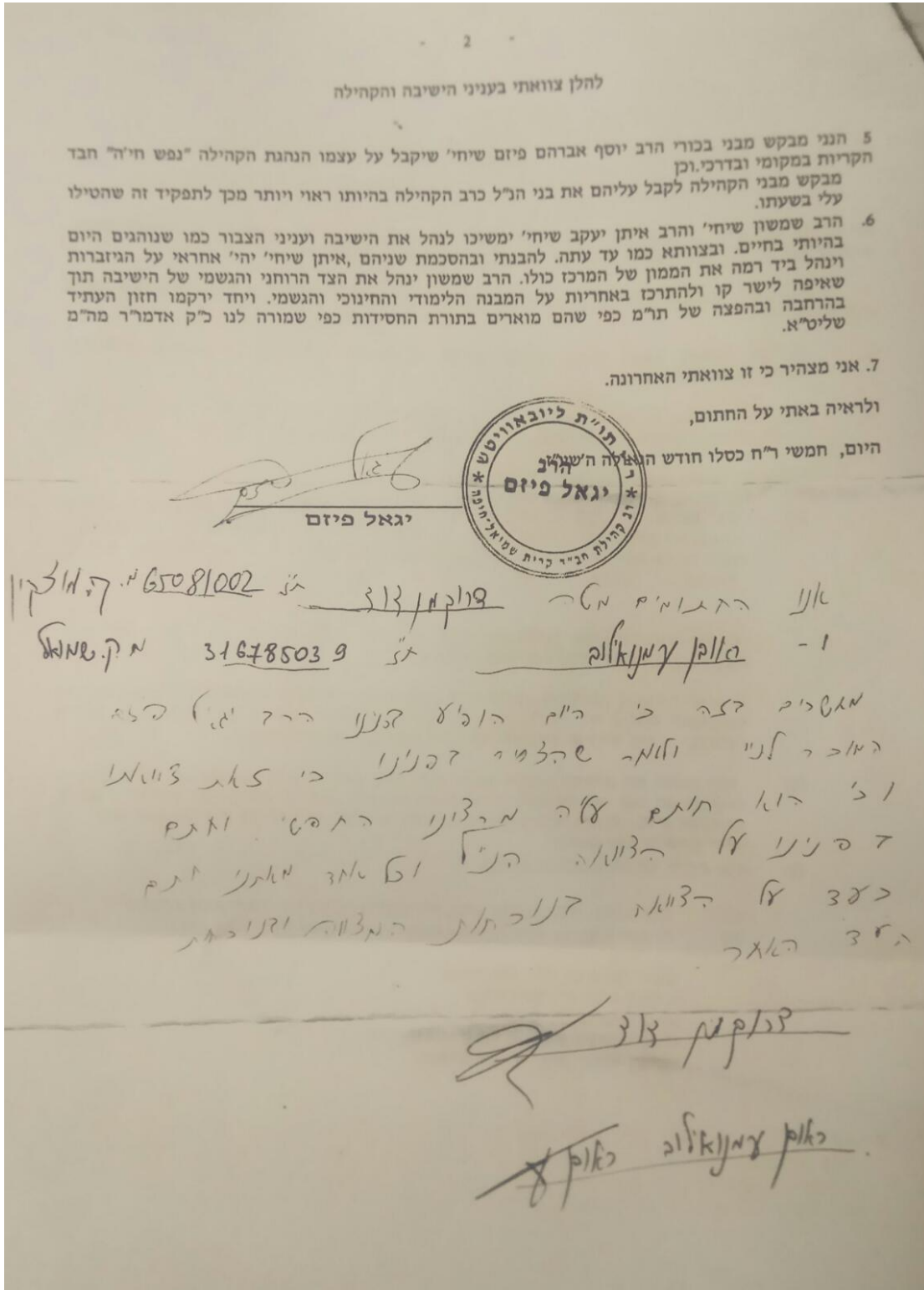
אחרת הצדקה צדקה אססור קולנוס הישנה
זכר הנושא יבד. כלל החובות המוצהרת אולם הישנה
ועל החובות המוצהרת אולם הישנה
אולם הקולנוס הקולנוס הצדקה אולם הישנה
מזה פאבלו צולנוס חכמים אולם הישנה צדקה אולם הישנה
מארינה אולם הישנה חכמים אולם הישנה אולם הישנה
נשאר חכמים אולם הישנה

קולנוס חכמים אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה
אולם הישנה אולם הישנה אולם הישנה

יפאל קן כדן המדע

הצוואה:

מצמרים ודברי הלכה

שכתב הרב פיזם

~ ~ ~

האם יש מציאות של משולש עגול?

א

(קאוצ'נג. חסידי'!!!)

משל ונמשל

ברוח הימים הנוראים הקרבים והולכים, שומה עלינו לבדוק את עצמנו במעשה בדיבור ובמחשבה. נר להראותנו הדרך, היא התפילה שאודותה אמר דוד המלך ע"ה: "ואני תפילתי..." במשמעות: שהערכת האדם את עצמו נמדדת בתפילתו. להיות מרוצה אי אפשר כי "חטאתי לנגדי תמיד" ומתוך כך מתחייב להתאמץ בתפילה ובהכנות אליה, "אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש". כמ"ש בתניא קדישא "וזה כל האדם ותכלית בריאתו ובריאת כל העולמות להיות לו ית' דירה זו בתחתונים".

מימים ימימה תמהתי ולא הבנתי, היתכן שבני אדם יבינו את מאמר חז"ל "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת", בהשלכה לחיי המעשה, המאמץ החומרי יביא לתוצאה החומרית. הרי בכל משל ונמשל, המשל נמוך ובר השגה ומשמש סולם להבנת הנמשל הגבוה יותר. ובשימוש בניב הנזכר נהפכו היוצרות - השבת וקדושתה הפכו למשל אודות פרנסה בגשמיות וכד'.

לשמחתי-כאשר החילותי ללמוד חסידות - מצאתי בתחילת 'לקוטי תורה' (ד"ה 'ראו כי ה' נתן לכם את השבת' וגו') את התשובה. והיא כי אכן הפירוש הנ"ל והשימוש החולי (מלשון חול) בו אינם נכונים. המשמעות האמיתית היא: מי שטרח בימות החול (ערב שבת) לעבוד את ה' אע"פ שאינו מרגיש את הקדושה בגלוי ומאמציו בקבלת עול, הן וכל עשיותיו לשם שמים, הוא יזכה בשבת קודש לחוש ולחוות את הקדושה בגילוייה.

"חסידות מאנט פנימיות!" (חסידות תובעת פנימיות)

תקצר היריעה לתאר עד כמה דורשת החסידות מאיתנו להתמודד עם הנטיות הטבעיות שלנו "לשנות טבע מדותיו". הרי העיקר הוא למלא את התאוה הנצחית: "התאוה הקב"ה שתהיה לו ית' דירה בתחתונים". כמה עצות ניתנות לנו, כדי להתקדם בכך ע"י תורת החסידות? הרי הן פרושות לפנינו בכל מאמר חסידות, הן במאמרי "השכלה" ובוודאי ובבירור במאמרי "עבודה".

ברכת הכתיבה וחימה טובה בראש השנה לחסידות אומרת הכל - "...בלימוד החסידות ובדרכי החסידות". וזה כל האדם...! עיקר עבודתו של האדם היא: "להגביר הצורה על החומר". "יצא אדם לפועלו ולעבודתו עדי ערב", לכל נשמה היורדת להתלבש בגוף יש שליחות פרטית מיוחדת "ירידה זו צורך עליה" עדי ערב במשמעות של: הנועם והעריבות דעצמות א"ס ב"ה. וכמובן שעבודה זו נמשכת כל ימי חיי אדם.

מספרים כמשל: שהיו שני חברים א' חסיד וא' מתנגד (היום כבר אין) טען המתנגד לפני חברו: כל חיי אני מתאמץ להיות משהו, להתקדם, ומה השגתי? כלום! מי אני בסך הכל? אפס!!!
ענה לו החסיד מעניין מאד, אצלי בדיוק להפך כל חיי אני מתאמץ **לבטל את עצמי** לבטל את מציאותי ומה השגתי? נשארתי יש גמור...!!!

זהו האימון החסידי: להתאמץ במאמץ גופני ורוחני. וגם 'בתחבולות תעשה לך מלחמה'. בלימוד החסידות ובדרכי החסידות.

מה הבעיה?

אחרי הקדמה כזו שאין בה כל חידוש לחסידים ומקורבים הנני חייב להשיח את צערי מפני: השפחה - היא תנועת הקאוצ'ינג ה"ניו איג'יט" (בשפה המובנת 'האימון בעידן החדש'). היורשת את גבירתה. היא תנועת החינוך החסידי, "דרכי החסידות" ..

חדשים לבקרים הננו מוצאים בעיתונות החסידית ובאתרים להפצת מעינות החסידות, כתבות, מודעות ואפילו שעורים מוקלטים, בשבחה של תנועה זו (הקאוצ'ינג) ועצותיה. ואפילו מציינים בשם ומשלים הלקוחים מהתורה כולה. קאוצ'רים וקאוצ'ינג, חסידי (!!!) ממש שומו שמים!!!

מה התפלאתי לשמוע שיעור קבוע בביאור מפליא, כי מפרשת 'כי תצא למלחמה על אויביך' צריך ללמוד שבכל התמודדות, פרנסה, עבודה, יחסים חברתיים, משפחתיים וכד' צריך להיות על! אויביך, הם המטרה שלך. ובכחך (כחי ועוצם ידי..) לנצח = להשיג את מבוקשך, בזכות הבטחון העצמי (!!!) שעליך להפנים ולהפגין.

נקודת המרכז בשיטה האמורה היא: היות האדם מצליחן, המשיג את מבוקשו על פי תכנית מסודרת. (ומה עם השגחה פרטית?). היפך גמור מחינוך תורני ומה גם חסידי. התובע בכל תוקף בנפש רוח ונשמה לבטוח בה. "ישראל בטח בה" עזרם ומגינם הוא".

ומה יהי עם פרנסה וכד'? כבר לימדנו רבותינו נשיאינו, שאיש לא ירויח וגם אינו יכול להרויח אפילו פרוטה אחת מעבר למה שבורא העולם ומנהיגו קצב לו. "מזונותיו של האדם קצובים"!!!..

הרי כבר לימדנו דוד המלך ע"ה, שאני הוא הסך הכל של תפילתי (תפילה מלשון התופל (מדביק) כלי חרס), מידת שאיפתי להתחבר, להדבק בה'.

הרי כולנו מעידים לפני אבינו מלכנו, "אדם יסודו מעפר וסופו לעפר... משול כחרס הנשבר"!!!. אבל הפלא ופלא, דוקא תפילתו של החרס השבר - אין שלם כלב נשבר - היא המקובלת על בורא העולמות ומנהיגם. כל העולמות, ההיכלות וגדודי המלאכים הנוראים והנפלאים, המפארים את הבורא ית' - 'השמים מספרים כבוד א-ל' - אינם חשובים בעיניו ית' כתפילתו של החרס הנשבר.

"אשר אימתך - בהמון מלאכים, בהילוך מחנות, בועד אלפים, בוכה רבבות, ומוראך עליהם. ואביתה תהילה, ורצית שבח... מ: זיו שונה, מזוהר כבה, מחסרי שכל, מ(העלולים להיות ח"ו) חורשי רשע, והיא תהילתך" (תפילת מוסף של יום כפור). דוקא מאותו חרס שבור, הדר מטה, קרוץ החומר, דוקא בהמכיר בחסרונו ושואף ומייחל שה' ית' יקבל את תפילתו בצערו, דוקא בתפילתו חפץ ה'.

מסקנה

אין קאוצ'ינג חסידי כמו שאין משולש עגול! צריך להתאמן ולהתאמץ להיות חסידי. שזה אומר 'תמים תהי' עם ה' אלוקיך'. וכמענה הצ"צ על יחידות: "כתיב 'יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו' גו'. און הוא מלשון און (בחולם) שפירושו כח ועוז. כשם שיעזוב רשע דרכו הוא דבר המוכרח, הנה כמו כן צריך האיש און, כלומר האיש החזק בדעת עצמו, לעזוב מחשבותיו, לא יאמר: 'איך זאג אזוי' (אני אומר כך) 'איך האלט אזוי' (אני מחזיק בדעתי כך), כי כל 'איך' ומציאות הוא מקור הרע וגורם פירוד לבבות". (היום יום... בטבת). איזו תהום פעורה בין 'ויגבה לבו בדרכי ה'". לבין "ורם לבבך ושכחת את ה' א-לוקיך"!!!

ואם ישאל השואל?

ואם ישאל השואל: הרי כתוב מפורש הוא 'וברכך ה' אלוקיך בכל אשר תעשה' - "אין הקב"ה נותן ברכה אלא בכלי המחזיק ברכה" ויותר מכך הן ציוונו הבורא ית"ש: "ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך"? "יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך" - 'אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא', והלכה כרבי ישמעאל לגבי רשב"י בענין הנהגת דרך ארץ, וכו' וכו'.

שמעתי גם טענה כי תנועת הקאוצ'ינג מחזקת את עמוד השדרה של צעירים התוהים על דרכם וגם כאלו שלהם נטיות דכאוניות וכד'.

תשובתו בצדה!

צר לי לשמוע טענות כאלו, וביותר ממי שזוכרים בוודאי את תשובתו של הרבי הקודם למי שטען שבעת דליקה מכבים גם ב'מים מלוכלים' (דובר אודות חשיבותה?! של הרפורמה): "במים כן, אבל לא בגזולין - דלק!". "שפת אמת תיכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר" אין קיצורי דרך, נכון צריך להשקיע בחינוך את הנשמה, לחפש ולעורר בכל אחד את מעלותיו וכשרונותיו, ולהורות בברור "בכל דרכיך דעהו"!!! האם לא נלמד דבר מספר הזיכרונות. לפחות איך הפך 'שונא המגידים' ליהודי שלם. הרי הקב"ה מוריש ומעשיר. איך זכה יהודי פשוט למקום מכובד בקהילה ויוצאי חלציו ת"ח. ועוד ועוד מה שנחוץ הוא - לחנך באהבה, לחפש יחד עם כל אחד ואחד מה חסר לו, ומהם מעלותיו, ויחד אתו למצוא את מה שמתאים לו. לחדד את הכלים והכשרונות של כל אחד ואחד. חשוב מאד לחדד את סדר העדיפויות. נכון 'ששת ימים תעבוד', אך בעת ובעונה אחת 'יגיע כפיך כי תאכל'... בהדגשת כפיך.

מספרים שאחד מחסידי הרבי הרש"ב החזיק בבעלותו בית חרושת לערדליים (מין כיסוי מגומי לנעליים). יום אחד אמר לו הרבי הרש"ב: "רגליים בערדליים ראיתי, אבל ראש בערדליים לא ראיתי!" וד"ל. יחד עם הברור והידוע שעבודת ה' בתורה ותפלה היא נעלית ביותר, אעפ"כ לימדנו האדמו"ר הזקן: 'שויתי ה' לנגדי תמיד! שמשמעו - כל עבודה שהבורא ית"ש מטיל עלי שווה בעיני כי ... ה' לנגדי תמיד'. מי חשוב בעיני ה' ית"ש - תלמיד חכם מבריק, שאינו לומד כפי יכולתו האמיתית, או אינו מתפלל בכל כחו. או - פושט עור נבילות בשוק וכל הזמן עיניו אל ה'?? תמים תהי' עם ה' אלוקיך! כל הרמה זמנית ולא פנימית היא הגבהה (של היצר) לשם הנחתה ח"ו. צריך לחזק את האמונה התמימה ואז יתקיים אצל כל אחד ואחד: "ה' לי לא אירא!"

ומסיימים בטוב. יהי רצון שנזכה כולנו לפקוח עיניים, ולראות בעיני בשר את כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, המוליכנו קוממיות לארצנו תיכף ומיד ממ"ש, מתוך 'כתיבה וחתימה טובה, וגמר חתימה טובה', ל'שנה טובה ומתוקה', לנו ולכל בית ישראל. א מ נ.

תגובות על הנכתב ב'בדרך המלך' מס' 6 (תחקיר)

התחקיר מאד מעניין ומציב שאלות חריפות. ההבדל בין חינוך הבנות לבין חינוכם של ה"תמימים" מחייב "תשובה" - תרתי משמע. ריבוי הישיבות בהתאמה לריבוי ה"סטיגמות" (סיווג, תיוג שלילי) ההיסטוריה של החינוך הישיבתי ועוד...!

קשה עד לא ניתן, לקבוע את הרגע ההיסטורי של התאמה לישיבות הליטאיות. ברם ברור לגמרי שהקמת "תומכי תמימים" נשאה בחובה מטרה אחרת לגמרי, כמבואר במכתבי הרבי הרש"ב נ"ע והרבי הקודם. ובהדגשה הוראות צפופות של הרבי מה"מ שליט"א.

הכלל הברור שקבע הרבי לא אחת "הישיבה היא למען התלמידים" ולא להיפך, מופר ברגל ג... (כמובן שלכל מצב יש תירוץ, אך ידוע שתירוץ יכול להיות טוב, אך לכלל פועל טוב זה לא מגיע).

התחרותיות בשטח האמור היא אבן נגף בחינוך הכלל והפרט. הרי מראש נתון שהתמימים כמו כל באי עולם ניחנו בכישרונות שונים ומגוונים, וכשקנה המידה לבחינת "תמים" - רמת הציונים שלו במבחנים, אכן מראש מוצאים מהמשחק כשני שלישי מן התלמידים. ובשליש העליון נטעו מידות רעות לכל ימי חייהם..

בשנות עבודתי בשדה החינוך מצאתי, כי הצלחת התלמידים אינה בגלל המלמדים, אלא בדרך כלל למרות עבודתם. המורה בכל הרמות והמוסדות, מגיע לכיתה בעמדת סמכות, שנכפית על התלמידים מכח ה"חוק". רק לעיתים רחוקות המורה רוכש את סמכותו מכוח ניסיונו, כישרונותיו, הצגת הערך הנוסף שרוכשים בשיעוריו, מכוח אהבת התלמידים ועוד...!!
בבקשה לחרוט בעומק הלב והמוח: "בחינוך אין אוטומט"!!!

כמו שברור לכל, שבעל טוב, אינו דווקא זה שאומר את ה"לכה דודי" חלק, ושאבא טוב הוא לא אבא שאשתו ילדה לו ילדים, כך צריך להיות ברור שמורה טוב אינו דווקא זה שהצטיין בתור למדן מופלג, אלא זה שמבין שעליו ללמד את תלמידיו, לאהוב אותם, לרצות בהצלחתם, לכאוב את כאבם, לחפש את המלה הנכונה שתאהב אותו עליהם למענם. וכמאמר הגמ': "אל תיקרי ואהבת, אלא ואיהבת..."

הביקורת כאן קצרה ומהווה רק דוגמית לנקודות הכשל.
מה הפתרון?

ראשית - בהבחנה בין חינוך הבנות וחינוך הבנים. מזה כמה דורות שהמורות כולן מקצועיות. הן למדו ללמד, למדו להבין, למדו לתכנן את הלימוד, לעטר וליפות את מהלך הלמידה וכו' וכו'.

לעומת זאת המורים (רמי"ם, רבנים.. ככל שנקרא להם), נזרקים לעבודת החינוך, כאשר הם מחקים בעיקר - את המורים שהם עצמם לא אהבו כל כך, אבל הודגש אצלם תוואי התנהגות כלפי ה"יוצאי דופן".

טבעי שמורה (כמו כל אדם) רוצה להציג את מיטבו, ומהו מיטבו עד עתה? כשרונו להבין ולהסביר את ה"חומר" הנלמד בכתב ובע"פ, אוצר ידיעותיו וכד'. אבל אין למורה מושג איך יחדרו ההסברים שלו לתחום הבנתם של התלמידים. בעוד שלתלמידים יש מערכת מושגים שונה משלו, גם אורת הלמידה בכיתה היא במרחק של דור בין הרב לתלמידיו.

ועוד ועיקר: אין לנו "משרד חינוך", כולנו "לוחמי גרילה" (חיילי בית דוד) - מגייסים מפקדים, מגייסים חיילים ופותרים בקרב בלי לדעת או בלי להתחשב כי בגיזרה זו יש כבר גדוד אחר שפועל. ועכשיו יש תחרות לא עניינית - מי יותר "טוב" ולגמרי לא מה יותר טוב, ומה יותר נכון.

ועוד וחשוב! הצוות כולל, אפילו במוסדות ללא פנימיה, עאכו"כ במוסדות שבהן ישנה פנימיה - המדריך - מה התכונות ההכרחיות לתפקיד כל כך חשוב ואחראי? מהי ההכנה ההכרחית לבעל תפקיד זה? ובהתאמה לדרישות, מה בשטח??...! עדיף להשאיר לדמיון, מאשר לתאר במילים.. בה בשעה שהאמת היא - אין מילים לתאר את גודל התועלת הנמשכת, ממדריך טוב מקצועי ואידיאליסט. כמו שאין מילים לתאר את הנזק הנמשך, ממדריך כוחני, עני ברוחניות וטוב בכדורגל (לשחרור מתחים)..!!!

כמו לכל מחלה, יש תרופה גם לזה ושמה - "ה ש ל ו ח י ם". אמנם עם היות התרופה הזו נפלאה, היא אינה תחליף למבנה נכון ואנשים מתאימים ומאומנים. והערה צדדית, עוד מערכה תחרותית..

אחיי ורעי. לא באתי לקטרג חלילה, הנני מכיר ומוקיר את חבר הרמי"ם בישיבות, הם באמת מבחירי התמימים, אשר עברו את כל המכשולים, והשקיעו את כל כחם בלימוד ובעבודת ה', עד שהגיעו לשליחות החשובה ביותר בעיני הרבי משיח השם, עבודת החינוך. גם ידוע לי ומוכר היטב גודל המאמץ, ההכנות, הנסיונות לחדש ולחמם את האוירה, אשר צוותי הרמי"ם וראשי הישיבות שיחי' משקיעים. אלא שכידוע, לא די ברצון טוב. וגם ידוע שניצול כוחות כאופן לא נכון, אינו פותר באמת את הבעיות, ולעיתים אפילו מסבך אותן.

אמנם ידוע לכל שהקב"ה מקדים תרופה לכל מכה, וכמו לכל מחלה גם למחלה זו כבר הוכנה התרופה.

ראשי העדה אינם רשאים להיחבא. צריך לדבר ולהתדבר, עד שמגיעים למסקנה משותפת, הגיונית, ברת ביצוע. איש מאיתנו לא יוכל לאמר 'דינו לא שפכו את הדם הזה'. לצערי גם אני הכותב לא אוכל 'לרחוץ בנקיון כפי'. לכן אני זועק במר ליבי "מלאך המשחית הרף".

יהי רצון שדבריי, הנובעים מעומק נקודת לבבי, יתקבלו ויפעלו פעולה חיובית, לנחת רוח כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א!

ה' יהיה עם פי בהטיפי, ויהיו לרצון אמרי פי!

מיוסף הצדיק למדנו שבפתרון החלומות לא די. הנחת האצבע על הבעיה היא רק תחילת הדרך. צריך להתפלל וליחל שפתרון מוצע יהי' אבן פינה להמשכים חיוביים ומפתיעים לטובה. בשורות אחדות ובראשי פרקים הנני מציע שיטה ודרך.

*לכונן ועדת חינוך כללית המתעלמת מפלגנות ופוליטיקה.

*להטיל מס חינוך על כלל משפחות אנ"ש סמלי ואחיד (10 או 5 ₪ לחודש).

*להקים ב"ס לרמי"ם שיופעל ע"י מקצוענים. בפיקוח חסידי.

*ביה"ס יפעל במחזורים של חודש אחד.

*תתנהל תעמולה קבועה ומושכלת להפניית כל המתאימים לכך לפנות לתחום החינוך.

*התמימים הראשונים שילמדו בו יהיו נבחרים, אשר ייועדו להחליף את הרבנים בישיבות לתקופת השתלמות בת חודש.

*בסיום המחזור הראשון (בן חודש) תבחר כל ישיבה ר"מ אחד, שיוחלף ע"י התלמידים הראשונים.

*במהלך ניסיון ההחלפה הראשון, יגבו מטרות, הישגים, וינותחו המהלכים על הכישלונות וההצלחות.

*צוות ביה"ס לרמי"ם יערוך מחקר על מצב התמימים בכושר למידה, בקריאה, כתיבה, הבנת הנקרא, כושר הבעה בכתב ובע"פ, ושליטה במושגי יסוד.

*בכל מחזור יערכו ביקורות ותיקונים. עפ"י ניתוחי המומחים.

*וועדת החינוך תקיים קשרים בין הישיבות להפקת לקחים ויישום המסקנות.

*וועדת החינוך תגבש את הישיבות לגוף שלם, אשר 'בהשגחה פרטית' תתגבש ייחודיותה של כל ישיבה.

*במהלך הזמן הקשרים יאפשרו ניתוב תלמידים למקום בו הצוות יתאים במיטבו, לחנך וללמד כל תלמיד לפי ערכו.

*הועדה תנהל יוזמות שונות, כגון מבחנים אחידים לכל התתי"ם, לבדיקת הכלים של התלמידים.

*ייקבעו דרישות לרמה בסיסית, אשר כבר בת"ת יוכנו התמימים לעתיד לתוארם ותפקידם.

*סוף כל סוף תוקם או תתייחד ישיבה, שבה מכינים ומועידים לעבודת החינוך.

*תייחד קבוצה שמתאימה לעבודת ההדרכה. אליה יופנו המיוחדים שבחבורה (סדן ההיתוך, מחנה הקיץ 'אורו של משיח' וכדו').

ועוד ועוד.....

בעז"ה עשו והצליחו, ה' הטוב יברך את כל מעשי ידכם, מעתה ועד עולם!

ממדור הלכה שהודפס בעלוני הקהילה

~ ~ ~

כפתיה למדור הלכה בידיעון של קהילתנו הנני מציע כדלקמן:

א. כדאי כבר עכשיו לערוך את התכנית לחג הפסח הקרב במהירות. סדר הכשרת המטבח, כלים מתאימים ורשימת קניות. כדי שיספיק הזמן לשאול ולברר את כל הטעון בירור.

ב. כלים חד פעמיים לקנות רק באריזה מכנית להבטיח מחשש חמץ שיכול להיות באריזה ידנית.

ג. כיון שבזמן הקיץ מרובים הפירות החדשים וכן הירקות נמצאים בשפע בשוק, כאן הזמן והמקום להסב את תשומת הלב להלכות הפרשת תרומות ומעשרות, כמובן שגם המנויים על קרן המעשרות מחויבים להפריש תרומות ומעשרות כהלכה!!! לע"ע לא כל אחד יודע בדייקנות כיצד מעשרים וכיצד מחללים את החייב בחלול. ותורה זו צריכה לימוד והבנה. לא די בכך שהנוסח לפנינו ואנו קוראים מלה במלה. צריך להבין את הנאמר, אחרת יתכן שלא נעשה בעצם הדבר ואנו נשארים ח"ו אוכלי טבלים... לכן ההצעה הנכונה היא ללמוד את הנושא היטב ובל"נ נארגן לציבור שעורים בנושא.

וזה גם סיבה חשובה לרכז את הקניות של ה"ל בחנות אשר משגיח בן קהילתנו ובקיא בנושא הרב א. קריאף שליט"א אחראי להפרשת תרומות ומעשרות בה, "השוק של אודליה".

~ ~ ~

ביאור להבנת סדר הפרשת תרומות ומעשרות ונוסחו

א. יש להבחין בין "טבל וודאי" (= גידולי הארץ שחייבים בהפרשת תרומות ומעשרות, כגון גידולים באדמה שלך, או של אדם המוכר לך ומודיע שלא הפריש, וידוע שלא הופרשו תו"מ מהם) ל"דמאי" (= גידולי הארץ שקיים ספק לגביהם אם הופרשו תו"מ מהם, או אם הם חייבים בהפרשת תו"מ). בטבל וודאי יש להקדים ברכה לפני ההפרשה (הנוסח יוצג בהמשך). ב"דמאי" אין לברך! (לפי הכלל "ספק ברכות להקל")

ב. מתחילה מבודדים קצת יותר 1% מכל מין ומין בגידולי הארץ העומדים לפנינו לאכילה, מניחים את כל המינים שבודדנו בשקית אחת סגורה (בהפרדה גמורה מהנשאר). ולדוגמא: לפניך ארבעה מינים מכל סוג 1 ק"ג עליך לבודד קצת יותר מ 1% מכל מין ומין.

- ג. וקובעים באמירה שכל מה שיותר מה 1% אחוז נקבע להיות "תרומה גדולה" זאת אומרת אסור באכילה והנאה ויש להתייחס אליו בקדושה = לא להשליך בביזיון.
- ד. את ה 1% מצרפים באמירה לעוד 9 חלקים = 9% מכל השאר תוך קביעת מקום. כגון בצד מעלה של הגידולי ארץ העומדים לפנינו לאכילה, וקובעים כי כל ה 10% (1+9) יהיה מעשר ראשון. כידוע המעשר הראשון דינו חולין גמור וכל אחד יכול לאכול אחרי הפרשתו.
- ה. בשלב זה אנחנו קובעים כי אותו 1% שהפרשנו נקרא בשם תרומת מעשר, ודינו ככל התרומה הגדולה באיסור אכילה והנאה וביחס של קדושה כנ"ל סעיף ג'.
- ו. את שתי התרומות (הגדולה, ותרומת מעשר) עוטפים בשתי עטיפות (שקית בתוך שקית) ומניחים במקום שבו ימאסו מאליהן.
- ז. לאחר שהפרשנו "תרומה גדולה" קבענו מקום ל"מעשר ראשון" הפרשנו גם "תרומת מעשר", ושתי התרומות ארוזות באופן שלא ישתמשו בהן, הננו קובעים מקום ומכריזים בדיבור כי ה"מעשר השני" (זאת אומרת מעשר מכל מה נשאר ומוגדר כ"טבל") מיקמו בצד מטה של גידולי הארץ העומדים לפנינו לאכילה.
- ח. כזכור ה"מעשר שני" אמור להאכל בירושלים לפנינו מן החומה, מה שלע"ע נבצר מאתנו. על כן אנחנו אמורים ל"חלל" (להפוך את ה"מעשר שני לחולין) כדי שנוכל ליהנות גם ממנו כל אחד במקומו. עפ"י הדין המחלל מעשר שני צריך להוסיף חומש, שגם הוא - החומש, נכלל בקדושת ה"מעשר שני, שגם אותו צריך לחלל. על כן אנחנו אמורים שה"מעשר שני" וחומשו, מחוללים על פרוטה אחת במטבע המיוחדת לכך, אם בקרן המעשרות או במטבע הפרטית שלנו שייחדנו לכך, והננו אחראים שלא ישתמשו במטבע הזה לשום מטרה אחרת.
- ט. אם יש בגידולי הארץ העומדים לאכילה גם פירות העץ צריך לוודא שאינם פירות ערלה ח"ו (השגחה טובה) וכן אם הם פירות השנה הרביעית הנקראים: "נטע רבעי", שדינם כמו מעשר שני, נחוץ לחלל אותם ביחד עם המעשר שני ובאותה המטבע שכאמור מיוחדת ל"חילול מעשר שני רבעי", ע"י אמירה: "המעשר שני ונטע רבעי מחוללים הם וחומשם על המטבע המיוחדת לכך".
- י. מעתה הננו רשאים לברך ולאכול מאותם גידולי הארץ: "יאכלו ענוים וישבעו".

~ ~ ~

הפעם נסכם את הסדר של הפרשת תו"מ.

- א. הכנת מטבע לחילול מעשר שני ו"נטע רבעי" (אם יש לפנינו גם או רק פירות העץ).
- ב. הנחה בתוך שקית כמות של יותר מ 1/100 מכל מין ומין של גידולי הארץ העומדים לפנינו לאכילה. (למשל אם לפנינו 1 ק"ג מלפפונים נפריש לשקית 15 גר' בערך, עכ"פ יותר מ 10 גר').

- ג. הקדשת התרומה הגדולה באמירה: שהיותר מ $1/100$ שבשקית הוא "תרומה גדולה". (כלומר כל מה שעודף על ה 10 גר')
- ד. קביעת מקום למעשר ראשון בגידולי הארץ שלפנינו, ע"י אמירה: שה $1/100$ (כלומר: לפי המשל ה 10 גר') שלפנינו, ועוד תשעה חלקים השווים ל $1/100$ (כלומר 90 גר', שהם ביחד 100 גר') בצד מעלה של העומד לפנינו הם "מעשר ראשון". (שים לב! אם הכמות הכללית גדולה יותר גם ההפרשה גדולה בהתאם).
- ה. הכרזה באמירה: "ה $1/100$ שבשקית הוא "תרומת מעשר"". (ועכשיו את מה שמונח בתוך השקית עוטפים בעוד שקית ומניחים באשפה שירקבו מאליהם).
- ו. קביעת מקום ל"מעשר שני". ע"י אמירה: ש % 10 בצד מטה של העומד לפנינו הוא "מעשר שני".
- ז. את ה'מעשר שני' צריך לחלל כלומר לעשות אותו חולין שניתן לאכילה בכל מקום ולכל אדם. וזאת ע"י אמירה: "שהמעשר שני ועוד חומש מחוללים על פרוטה אחת במטבע שיחודה לכך".
- ח. אם מה שלפנינו הוא פרי העץ או כולל גם פרי עץ, יש לחשוש שאולי מדובר בנטע רבעי. ולכן צריך להוסיף ולאמור: "ואם הוא רבעי יהי' מחולל באותה הפרוטה במטבע המיוחד למעשר שני ורבעי".
- ט. זה הוא הסדר וביאורו ואחרי מילוי כל האמור יאכלו עניים וישבעו.

~ ~ ~

שיעור רביעי בנושא הפרשת תו"מ

- להשלמת התמונה בנושא המדובר, נקדיש הפעם הלכות נוספות בנושא.
- א. "ביעור מעשרות": את ה"מעשר שני" הגלום בתוך המטבע לחילול "מעשר שני ורבעי" יש לבער מן העולם פעמיים במהלך שנות השמיטה, בערב פסח של השנה הרביעית במחזור, וכן בערב פסח של השנה השביעית. את המטבע צריך לבטל פיזית שלא יהיה ראוי לשימוש כל שהוא. אם הביעור נערך בזמנו, אפשר ונהוג ל"חלל" את המטבע על סוכר בשווי פרוטה (בערך 5 אג') ולהמיס את הסוכר בכיור וכד' ולבערו משימוש. מי ששכח לבער בזמן, חייב להשליך את המטבע בים המלח = הים התיכון וכד'. (להעיר שהמנויים על קרן המעשרות פטורים מכך כי בקרן נערך הביעור לכל המנויים).
- ב. "מעשר עני": בשנים ג' ו-ו' משנות השמיטה יש להפריש מעשר עני במקום מעשר שני, בכמויות קמעוניות. 'קובעים מקום' למעשר עני, נותנים הלוואה לעני או למוסד צדקה מתאים, (ישיבה עם פנימייה, בית תמחוי וכד') תוך התניה שבכל פעם של הפרשת 'מעשר עני' יפרע חלק מההלוואה, כך שבסוף אותה שנה יגמר פירעון ההלוואה. גם כאן המנויים על קרן המעשרות פטורים מן ההליך כי הקרן מארגנת את כל הנ"ל.

ג. חשוב לזכור, ב'טבל וודאי' בלבד, יש לברך לפני הפרשת תרומות ומעשרות, ולפני החילול של ה"מעשר שני" ו"נטע רבעי".

נוסח הברכה לפני הפרשת תרומות ומעשרות: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להפריש תרומות ומעשרות".

נוסח הברכה לפני פדיון מעשר שני: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לפדות מעשר שני".

~ ~ ~

ער"ה ה'תשע"ו – שנה ראשונה – מעשר שני
(ירקות, מהנלקט אחרי ר"ה – פירות, מזמן החנטה של כל פרי)

סדר הפרשת תרומות ומעשרות

- הכנות:** א. (רצוי להיות מנוי בקרן המעשרות!!! - אך אם לא...) להכין מטבע בן 10 ₪ + מטבע בן 1 ₪, להכניס למעטפה וכד' שעל גבה יהי' כתוב: "המטבע בת 10 ₪ מיוחדת לחילול מעשר שני ונטע רבעי" (בכל פעם על פרוטה אחת בה). בהתמלא המטבע, תחולל המטבע הנ"ל, על פרוטה אחת שבמטבע בן ה - 1 ₪.
- ב. צריך להפריש בפועל מעט יותר מ 1/100 מכל מין ומין, ולהניחם כשהם ארוזים בשקית וכד' בצד. לאחר מכן לומר הנוסח כדלקמן:

ה נ ו ס ח

- א. (*תרומה גדולה) ה"מעט יותר" מ 1/100 מכל מין, בצד מעלה של החלק המופרש, כאמור בסעיף ב' הנ"ל, עשוי **תרומה גדולה**.
- ב. (*מעשר ראשון) אותו 1/100 מכל מין, ועד תשעה חלקים כמותו בצד מעלה של הירקות (והפירות(העץ)), עשוי **מעשר ראשון**.
- ג. (*תרומת מעשר) אותו 1/100 מכל מין, בחלק המופרש, כאמור בסעיף ב', הנ"ל עשוי **תרומת מעשר**.
- ד. (*מעשר שני) 10/100 של הנותר בירקות (והפירות(העץ)) מכל מין, בצד מטה של הירקות (והפירות), עשוי **מעשר שני**.
- ה. (*"חילול", **מעשר שני, ונטע- רבעי** (פירות האילן בשנה הרביעית).) ה"מעשר שני" מכל מין, מחולל על פרוטה אחת במטבע המיוחדת לחילול מעשר שני ורבעי, (הנ"ל בסעיף א' (של ההכנות)). אם הפירות (העץ) הם נטע רבעי, יהיו מחוללים על פרוטה אחת במטבע הנ"ל.
- את השקית ובה ה"תרומה-גדולה" וה"תרומת-מעשר", צריך לארוז היטב, ואפשר להניח באשפה (בשים לב שלא ישתמשו בה).

מי שהנוסח אינו מובן לו יכול כברירת מחדל, להכין את **ההכנות** א ו-ב הנ"ל, ולומר: "כל ההפרשות של תרומות ומעשרות, וכל החילולים יחולו על פי הנוסח שברשותי".

בשנים ג' ו-ו' משנות השמיטה במקום "מעשר שני" יש להפריש "מעשר עני".
ה'תשע"ו היא שנת "מעשר שני".

יש לשים לב, הירקות הנלקטים אחרי ראש השנה חייבים במעשר-שני!

(הירקות מהקפאה, מאיסוס או שנותרו מהשנה שעברה חייבים השגחה בדיני שביעית.
פירות העץ, מזמן החנטה בשנת ה'תשע"ו חייבים ב"מעשר שני"
(יש לעיין ברשימות המתפרסמות מעת לעת).)

בשנת "מעשר עני" כדאי להלוות למוסד צדקה לעניים סכום כסף מוסכם, להשכיר למוסד זה מקום בבית שבו מפרישים תו"מ, להניח את הפרות והירקות בעת ההפרשה במקום זה, להתנות שהמקום (המושכר) יקנה למוסד את ה"מעשר-עני" וכן שחלק מההלוואה יפרע ע"י השימוש של המפריש באותו מעשר. ובאופן שבמהלך "שנת המעשר עני" יושלם הפרעון של ההלוואה הנ"ל..

מעשה כהלכה בכשרות המטבח

(א) כלל ידוע בהלכה ש"מילתא דלא רמיא עליה דאיניש לאו אדעתיה". כלומר דבר שאדם לא יודע שהוא חייב להתנהג בו כהלכה, אינו שם לב לטעויותיו. הדבר מחייב ללמוד את ההלכות בצורה מדויקת לגבי כל פרט בחייו של היהודי, והקפדה מיוחדת יש על דיני האכילה והשתיה, כי האוכל שאנחנו אוכלים הופך לדם מדמנו, בשר מבשרנו וממנו אנו שואבים את הכוח לקיים את רצון ה' בחיינו.

(וחשוב לדעת שבהזדמנויות רבות הרבי מה"מ תבע מכל החסידים שלפחות צריכים להיות בקיאים בקיצור שו"ע), כי אע"פ שלא תמיד מנהגנו כפי ההלכה הנפסקת בקיצוש"ע, אבל הבקיאות בספר זה מאפשרת לנו להבין מתי עלינו לפנות לרב כדי לברר את ההלכה לפי מנהגנו.

(ב) כשרות המטבח מחייבת הרבה יותר פרטים מאשר הפרדת הכלים מבשר וחלב ע"כ בכל מקרה שהשתנה משהו מהסדר הרגיל שאדם נוהג בו, צריך לשאול את הרב מה לעשות. ועפ"י שיכול להיות שההנהגה היום יומית שלו היא גם ככה לא מתאימה להלכה כי כאשר מתנהגים בדרך קבע, יותר קל להגיע לסדר הנכון.

(ג) משמעות הדברים היא, שאם אדם רוכש את כל המאכלים שלו באופן שה'הכשרים' בהידור בוודאות, עדיין צריך לבדוק איך הוא משתמש בדברים אלה, שהכל צריך להיות כהלכה.

(ד) אשר לכן, כדאי לזכור את מספר הטלפון של "קו לרב" כדי לשאול באופן מידי כל פעם שאנו עומדים בפני שאלה ואין באפשרותנו לפנות לרב הקהילה שלנו. ולא להחליט בשום אופן על דעת עצמו.

ה) המנהג בחג השבועות לאכול מאכלי חלב, נובע מכך שמיד לאחר קבלת התורה היה צורך להכשיר את כל הכלים וא"א היה להספיק להכין את המאכלים לחג, אז בחרו במאכלי חלב כי היו קלים יותר להכנה. ומנהג זה מוכיח שתחילת קיום המצוות הייתה ממצוות הכשרות.

~ ~ ~

מתוך רצון לפעול באחדות ובאחוה הנני מבקש לעורר את תשומת לב הקהל לכללי ברזל בנושא הכשרות.

- א. הננו עורכים לעתים קרובות התוועדות פרטיות לרגל אירועים משפחתיים, מלווה מלכה, שלום זכר וכד', פעמים רבות קורה שמביאים להתוועדות מבישולי הבית, וע"כ צריך להתאים את דרישות הכשרות לכולנו כאחד.
- ב. לפיכך, מוצרי המזון שאנו משתמשים בהם יהיו תחת השגחת הרב לנדא ובד"ץ העדה החרדית ירושלים בלבד.
- ג. הכשרים אלו תקפים גם במקרה שזה פירות וירקות. פירות: קיימת לגביהם בעיית ערלה, ואע"פ שיש הסומכים על השגחות אחרות, אבל לא כולם, ויהיה מוזר להכריז בהתוועדות מדי 10 דק' 'הפירות בהכשר פלוני' כדי לא להכשיל את מי שהשגחה זו אינה מספקת אותו. כמו כן בשניהם יש להקפיד על הפרשת תרומות ומעשרות כהלכה, וכידוע לא כולם בקיאים בסדר ההפרשה, ומי שרוצה לסמוך על עצמו צריך לוודא אצל רב מורה הוראה כי אכן הוא ובני ביתו בקיאים בסדר הנכון.
- ד. ההפרדה בין בשרי וחלבי ופרווה, צריכה להיות מוחלטת ומסומנת. (נהגו ישראל מדורות לסמן את כלי החלבי) גם בהכנת סלטים יש להקפיד על כך, כי סכין דינו כרותח, וסכין בשרי שנחתך בו בצל הופך את הבצל לבשרי, וכן להיפך. ובלי כל קשר לעניין האחדות, אם קרתה טעות או נולד ספק אין להקל ראש וצריך שאלת רב על המאכלים והכלים.
- ה. כמו"כ הערכות על השולחן צריכות להיות מופרדות ומסומנות (מלח, תבלינים, סוכר וכו'), גם כוסות לשתיית מים צריכות להיות מסומנות או שונות בבירור, כי במאכלים מכל הסוגים יש שומנים שמתפשטים בכל המאכלים שמתמשים בהם.
- ו. אל נשכח מהאוכל שאנו אוכלים נבנה גופנו ודמנו שצריך להיות קדוש וטהור וראוי לקיים בו את מצוות הבורא ית"ש.
- ז. מקדמת דנא מאכסנים בנפרד את הכלים הבשריים והחלביים. עם זאת קיימים סימונים מוסכמים להפרדה בין בשרי לחלבי, ומהם, שהמסומנים במיוחד ע"י חור בסכו"ם וכד' יהיו כלי החלב. כמו כן צריך לסמן את הכוסות השקופים.

- ח. הצבעים לבן חלק וצבעי אדום והדומים לו מזוהים בדרך כלל כסמנים של כלי בשר. לעומתם צבעי הכחול והדומים (תכלת, ירוק וכו') נהוגים כסימנים של כלי חלב. כמו כן צריך לסמן את כלי הפרווה ולייחד להם מקום.
- ט. תשומת לב מיוחדת יש להקדיש לשימוש בסכיני המטבח. סכין בחיתוכו דינו כרותת, חיתוך של גבינה קשה הופך אותו לחלבי. סכין שחותכים בה דברים חריפים מעבירים את הטעם שבהם לסכין ומקבלים את טעם הסכין (בשרי או חלבי).
- י. מאכלים חריפים נחשבים – בצל, שום, עגבני'ה, לימון וכל מאכל חריף או חמוץ. למשל: אם קצצנו בצל וכו' בסכין בשרי, לא נוכל להשתמש בצל זה בכלים חלביים ובוודאי לא באוכל חלבי. וכן כלים שאוכסנו בהם אפילו לזמן קצר או לעתים רחוקות דברים חריפים ייקבע בהם (בכלים) הטעם שדבק בחריפים.
- יא. לאור כל הנ"ל וההלכות שתבאנה בהמשך, חשוב לשמור על קשר קבוע עם רב מורה הוראה ולא להחליט לבד, בכל מקרה של חריגה מהנהוג.
- יב. מגבות מטבח, מגבות לנטילת ידיים, מטליות לניקוי משטחי העבודה ומברשות לקרצוף, יש להפריד בין בשרי לחלבי ולפרווה על פי סימנים ברורים ומסכמים כנ"ל סעיפים ז' ח'.
- יג. תבלינים זקוקים לתשומת לב מיוחדת. פיזור תבלינים מן המיכל/שקית לתוך תבשיל חם יגרום למיכל וכו' לקבל את טעם התבשיל בשר/חלב לכן מראש נכון להפריד בין התבלינים, כולל מלח, למאכלים השונים.
- יד. כמו כן מכלי התבלינים על שולחן האכילה, אמורים להיות מופרדים ומסומנים.
- טו. גם פרוסות הלחם שהננו משתמשים בארוחות, אמורים להיות מופרדים על שולחן האכילה בכלים/שקיות מסומנים, שלא יתחלפו בין הארוחות. כי הידיים משמשניות הן ובקלות אוספות שומנים וכמובן מעבירות את השומנים למאכלים.
- טז. יש להסביר לילדים בבית ולאורחים מזדמנים את הסדרים הנ"ל, כדי שיהי' סדר קבוע ומחלט בענין זה.
- יז. ולהעיר כי במענה לתלונות הורים על קשיים ביראת שמים אצל ילדיהם, ענה הרבי: "לבדוק את הדיוק בכשרות מהודרת".
- יח. כאשר מס' אנשים אוכלים על שולחן אחד אסור להעלות על השולחן מאכל בשרי לחלק מהאוכלים וחלבי לאחרים. ובמצבים מיוחדים שבהם נוצר הכרח כזה, צריך להפריד בין האוכלים בחפצים שיונחו על השולחן, חפצים שאינם משמשים לאכילה. כדי להבליט את השוני שבין המאכלים.
- יט. אם התפריט כולל דגים ובשר נהוג להקדים לאכול מאכלי דגים ולצורך אכילת הבשר צריך לשטוף או להחליף את כלי האכילה, לרחוץ את הידיים, ולשים לב לא לאכול את שאריות הלחם הנאכל עם הדגים. (או להפך).

כ. טבל (גידולי קרקע שלא הופרשו מהם תרומות ומעשרות כדין) דמאי (שיש ספק אם הופרשו כנ"ל) וערלה שבושלו בכלים, אסרו את הכלים. וצריכים להכשירם או לדעת כמה פוסקים לא להשתמש בהם לפחות מעת לעת (24 שעות).

כא. וכן הדין לגבי סכין ששימוש בו נחשב כרותח. וכן דברים חריפים נותנים טעם לאיסור ודינם כמו בסעיף הקודם.

כב. לסיכום: בכל ספק ושאלה יש לפנות לרב מורה הוראה ובשום אופן לא להחליט לבד. וכן לרשום במקום בולט את מס' הטל' של: קו לרב - 07.2251.770

ההנהגה הראויה בקריאת התורה

מאמר מיוחד מאת:
בנו מ"מ הרב יוסף אברהם פיזם שליט"א

ההתנהגות הראויה בזמן קריאת התורה

את השקטים לא שומעים אך מעט דברנים יכולים ליצור אורה לא נעימה. חשבנו פעם מה גורם לחוסר ריכוז ולדיבורים בקריאת התורה? יש לומר, שקשיי ולחצי היום יום הגלותיים, כמו גם קשיי קשב וריכוז של אנשים מסויימים, מקשים עליהם את ההקשבה השקטה. ברם, "אין לך דבר העומד בפני הרצון", ואפשר שאם נגביר את המודעות האישית שלנו, לחשיבותה של קריאת התורה לכל המכבד ומקשיב ללא דיבור, יתעורר אצל כולנו כח הרצון לעמוד במשימה ונצליח לכבד את התורה הקדושה כראוי, ולזכות לברכותיה המורעפות עלינו בגשמיות וברוחניות. האם יש לנו מושג מה יש לכוון ולחשוב בקריאת התורה?

שליחות משמים

ובכן, ידוע ומפורסם ורבות מסופר על כך, שכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ היה מצויין בחזיונות קדש בחלום ובהקיץ. אחת מהדוגמאות לכך היא אותה שליחות קדש שהטיל בתחילת בואו לאמריקה על כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. הרבי הרי"צ סיפר לו כי אביו, כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע הגיע אליו ואמר לו: "מדוע מדברים בקריאת התורה בבית המדרש שלך"? הרבי הרי"צ ביקש מחתנו הרבי, שיעביר זאת לידיעת קהל המתפללים. ואכן הרבי מלך המשיח נכנס ל"זאל הקטן" בו התפללו בימי הרבי הרי"צ, דפק על הבימה, והודיע לקהל המופתע את דברי הרבי הרש"ב, אודותם סיפר הרבי הרי"צ, מה שפעל התעוררות מיוחדת בהקשבה לקריאת התורה, ולכיבוד על ידי אי הדיבור בה.

התורה מעוררת רחמים על מכבדיה

והנה, ב"סידור עם דא"ח" לכבוד קדושת אדמו"ר הזקן בעל התניא והשולחן ערוך, נדפסה הוספה - מודעה רבה על אודות שמיעת קריאת התורה כדינה "והיא מכתב יד קדשו, של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע. ב"יאר נתיב" מבאר כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ את עניינו של מאמר זה:

"מאמר זה כתבו הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק יום ה', ב' לחדש סיון תרנ"ו. ביום א' ערב חג השבועות העתיקו רש"ך והדביקו את המודעה רבה הזו בכתלי בית המדרש. המודעה עשתה רושם גדול, ובערב חג השבועות, ביום הראשון לפרסומה, נעשו כמה עשירות העתקות, בשביל האורחים שבאו על יום טוב לליובאוויטש.

ביום השני דחג השבועות בסעודה, אמר החסיד ר' גרשון דב מפאהאר נ"ע להוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק: החסידים מחזיקים טובה לכ"ק אדמו"ר עבור ההתעוררות בשמיעת קריאת התורה כדינה.

הוד כ"ק אדמו"ר הואיל לאמור:

"החזקת טובה בענייני התעוררות על פועל טוב, הוא הפועל ממש.

ברור הדבר, אשר השומע קריאת התורה כהלכתה, הנה מלבד זאת אשר מקיים מצוות השם, הנה עצם עניין הכיבוד שמכבד את התורה, על ידי זה התורה מעוררת רחמים עליו ועל אנשי ביתו ברוחניות ובגשמיות!"

אסור לספר אפילו בדברי תורה

והנה בפתח המודעה רבה הנ"ל כותב כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע:

"יזהרו על נפשם שלא לדבר ולשווח בעת קריאת התורה, וכמו שכתוב בשולחן ערוך הלכות קריאת התורה סימן קמ"ו סעיף ב וזה לשונו: כיוון שהחל הקורא לקרות בספר תורה, אסור לספר אפילו בדברי תורה, אפילו בין גברא לגברא (בין העליות) ואפילו אם השלים הוא את הפרשה!"

מזה שנים שאבי מורי שליט"א (הכ"מ) מעורר מזמן לזמן את באי בית מדרשו, בקריאת או ציטוט מכתב קדשו של הרבי הרש"ב ומבארם כפשוטם, שכוונת הרבי הרש"ב בציטוט זה מהשולחן ערוך היא לדרוש מהציבור שלא "לספר אפילו בדברי תורה, אפילו בין גברא לגברא".

הדבר מזכיר את הסיפור החסידי אודות אותה קשישה שהתעקשה להתפלל דווקא מתוך הסידור עם דא"ח לאדמו"ר הזקן, שהוא כידוע גדול וכבד ומלא במאמרי חסידות... שאלוה מדוע היא רוצה דווקא את הסידור הזה? ענתה: כי יש לו שוליים רחבות בצידי הדפים, כך שאם נקרע משהו מהדף, אזי לפחות המילים עצמן נשארות בשלמותן... כך גם כאן, אם לא ידברו בין העליות, בוודאי שלא ידברו בקריאה עצמה.

והנה כתב ב"טור" בהלכות קריאת התורה סימן קמ"ו: "כיוון שנפתח ספר תורה, אסור לספר אפילו בדברי תורה, שנאמר 'ופתחו עמדו כל העם', ואין עמידה אלא שתיקה, שנאמר 'כי עמדו ולא ענו עוד'".

אסור לדבר אפילו בין עולה לעולה

ה"בית יוסף" מביא את דברי "רבנו יונה" שכותב שאסור לדבר בין גברא לגברא, ומפרש, שנראה כי הטעם לכך הוא, שמא ימשך בדיבור, אף בשעה שקוראים מתוך הספר תורה. ב"שולחן ערוך" פוסק מרן המחבר להלכה ש"אסור לדבר בין גברא לגברא, אפילו בדברי תורה".

אולם ה"בית חדש" וה"מגן אברהם" חולקים וסוברים שבין גברא לגברא, מותר לדבר דברי תורה בקיצור. כך ה"ערוך השולחן", ה"שערי אפרים" וה"משנה ברורה", הבינו שאין כוונת ה"ב"ח והמג"א להתיר דיבורי חול חס ושלום בין גברא לגברא, אלא כוונתם להתיר אך ורק אמירת דבר תורה קצר, שאין חשש שיימשך לדבר בו אחר כך בקריאת התורה וברכותיה.

ומאידך, מרן הבית יוסף פוסק בשולחן ערוך שגם בדברי תורה אין לדבר בין גברא לגברא. וכן מובן מה"חיי אדם", ומה"קיצור שולחן ערוך", שלא חילקו בין דיבורי חול לדברי תורה ארוכים או קצרים, אלא אסרו לדבר בין גברא לגברא אפילו בדברי תורה. וכנראה שהכריעו כך, מאחר שהרמ"א הסכים בזה לפסק הבית יוסף בשולחן ערוך, שהרי לא העיר על כך ב"מפה".

בנוגע למעשה בפועל יש להעיר, שכמובן לא תיתכן מחלוקת במציאות. והמציאות הנראית לעינינו כיום היא שברגע שמדברים עם אחד דבר תורה, השיחה מתפתחת כך, שלפחות משפט אחד או מילה אחת, תימשך לתוך

ברכת העולה או תחילת הקריאה, ומפסידים "אמן" השייך למניין "מאה ברכות" שיש לברך גם בשבת. ולכן, הגם שמקומם ובזמנם הנעלה של הבית חדש והמגן אברהם, לא היו נמשכים להמשיך בדברי תורה לתוך הברכות והקריאה, אבל היום, המציאות היא שאם מדברים בדברי תורה עלולים להמשיך בכך מעט בתוך הברכות והקריאה.

זאת ועוד. ישנם מקומות שלא מאריכים ב"מי שברך", או בישיבות שפעמים שאין עושים מי שברך לבחורים העולים לתורה. אם כן בוודאי ובוודאי, שגם דיבור קצר ביותר בדברי תורה, יכול להפריע לשמיעת הברכות והקריאה עצמן.

לדאבונינו, לא זכינו לאורם של הלכות קריאת התורה שבשולחן ערוך אדמו"ר הזקן, והן לא נדפסו. ברם זכינו להוראה ברורה מממלא מקומו בדורו, כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, שממכתבו נראה ברור שאינו מסכים לדיבור בדברי תורה קצרים בין גברא לגברא, שהרי ציטט את פסק השולחן ערוך ש"אסור לספר אפילו בדברי תורה, אפילו בין גברא". ואף שאדמו"ר הרש"ב דן במכתב קדשו זה באריכות בענייני איסור הדיבור בקריאת התורה, בכל זאת איננו מביא אף אחד מהמתירים, ואינו מחלק בין הקריאה עצמה ל"בין גברא לגברא".

קריאת התורה כמתן תורה

וחשוב שנבין שיש חומר מיוחד במעמד קריאת התורה, יותר משאר חלקי התפילה. וכך כותב ומצטט כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע מהזוהר הקדוש ויקהל דר"ו ע"א הובא בבית יוסף סימן קמ"א, המבאר שענייני הקריאה בתורה כמוה כקבלת התורה מסיני, וזו לשון הזוהר בתרגום ללשון הקדש:

"כשעולה הספר תורה על תיבת הקריאה, אזי צריכים כל העם לסדר עצמם למטה באימה וביראה ברתת, בזיע, לכוון ליבם כמו שעכשיו עומדים על הר סיני לקבל תורה. וישמעו ויטו אזניהם. ואין רשות לעם לפתוח פיהם אפילו בדברי ורה, וכל שכן בדברים אחרים, אלא כולם באימה וביראה כמי שאין לו פה... בספר תורה צריך להישמע קול אחד ודיבור כו' ואסור לקרות בספר אחר חוץ מספר התורה, וכולם מקשיבים ושותקים, כדי שישמעו המילים מפיו כאילו מקבלים באותה שעה מהר סיני".

והדבר עולה בקנה אחד עם דברי הרמב"ם בהלכות ספר תורה פ"י הלכה י"א שפסק: "כל מי שיושב לפני ספר תורה, ישב בכובד ראש באימה ופחד, שהוא העד הנאמן לכל באי עולם, שנאמר: והיה שם בך לעד. ויעבדהו כפי כוחו".

בספרים מבואר שענייני זה שהקריאה בתורה כמוה כמעמד הר סיני, בא לידי ביטוי בהנהגת הגבאי, בעל הקורא והעולה.

ה' משה וישראל וכנגדם: הגבאי, הקורא והעולה

וכך כתב בנושא זה ה"ערוך השולחן" סימן קמ"א סעיף ז' וזו לשונו: "בירושלמי מגילה שם אומר שכשם שניתנה התורה על ידי סרסור, ולכן אצלנו, השליח ציבור הוא הקורא, הרי שליח הציבור הוא הסרסור, ובזמניהם שהעולה היה קורא, הצריכו ששליח הציבור יעמוד אצלו... ואצלנו מדקדקים שמשני צדי העולה יעמדו. והיינו הקורא מצד אחד, והסגן מצד השני, שכן היה בשעת מתן תורה: הקב"ה ומשה וישראל. וכן כתב הלבוש". עד כאן לשונו.

וב"חיי אדם" כלל ל"א סעיף ז' כותב וזו לשונו: "נוהגים שהגבאי או הקונה מצוות, עומד אצל ספר תורה וזה נקרא סגן, כדי שיהיו שלושה, היינו שהסגן כביכול הוא במקום השם יתברך, שהוא מצווה לקרות לכל מי שירצה. והקורא הוא במקום משה, ואילו העולה הוא המקבל, במקום כל ישראל".

עושים תשובה בזמן הקריאה

עוד מביא הרבי הרש"ב נ"ע במכתב קדשו הנ"ל: "וזה לשון המט"מ סימן ר"נ בשם צרור המור וזו לשונו: הדין הוא שיש לשמוע לדברי החזן שהוא קורא בספר ולכוון לדבריו ולראות הדברים שאומר, אם קיימו אותם. ואם ביטלו אותם – לשוב בתשובה. ויש להם לכוון לדבריו, כיום מתן תורה שהיה יושב בהר, שהוא כמו תיבה (תיבת הקריאה), ואומר: אנכי ה', לא יהיה לך, כמו שקורא בספר, וכל העם תחת ההר שומעים ומכוונים..."

מובן מכל זאת שעניין קריאת התורה מהווה מעמד נתינת התורה מסיני, ומכאן הזהירות והדרת הכבוד, לא רק לצאת ידי חובת קריאת התורה כדינה, מבלי להפסיד שמיעת מילים, אלא, להדגיש שמרוכזים מתוך ביטול מוחלט לשמיעת דבר ה', כמו בהר – סיני.

בשיחות והתוודעויות רבות מדגיש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, את העובדה שקריאת התורה עם ברכה לפני ולאחריה מהווה המשכה חדשה, לעולם, על פי תוכן הקריאה, ופועלת בעולם את הברכות הנדרשות, בנוסף לכך שכל קריאה בתורה מהווה גילוי אלוקות חדש לעולם כמו במתן תורה.

ובעניין זה, סיפר לי ידיד מאנ"ש בירושלים עיה"ק ת"ו: בתקופת מלחמת המפרץ הראשונה, נכנס בביתו של אחד מגדולי התורה הליטאיים בירושלים. שוחחו על מה ששוחחו, ולבסוף ציטט החסיד באמונה וביטחון פסוקים מפרשת השבוע, המורים על ישועתם של ישראל, באמרו: הרי השבוע קוראים אנו בתורה פסוקים אלה!

אותו גדול בתורה, נדהם ושאלו: מאיפה יש לך את זה? מאיפה קיבלת הרגש כזה? ענהו החסיד: מהרבי מליובאוויטש...

חרדת קדש היא המקרבת

אנו חסידי חב"ד אמונים על דברי כ"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא והשולחן ערוך באגרת הקדש, סימן כ"ד, בה מבאר רבינו שזמן התפילה, מקומה, ותוכנה עניינם הוא להקהל ולבוא לראות ולהתבונן בכבודו של המלך. ועל כל פנים, מי שאין זה בכוחו, לפחות בחיצוניות יראה את עצמו כעומד לפני המלך. מכך ברור, שלא ידבר שיחה בטלה, משיתחיל שליח הציבור להתפלל עד גמר הקדיש האחרון, בשחרית ערבית ומנחה.

ראוי לספר מעשה שהייתי עד לו, ממנו רואים עד כמה יש להיזהר בעניין אוירת התפילה.

היה זה לפני יותר משלושים וכמה שנים. הקמנו מניין חב"ד"י קטן לתפילת ליל שבת. למדו חסידות לפני קבלת שבת, והחלה תפילת ליל שבת. לאותה תפילה התעוררו ובאו שניים משכני באותה תקופה. הם לא היו מההולכים לתפילות שבת, אבל בפעם זו הסתקרנו ואמרו, בואו נלך למניין חב"ד, אולי זה ימצא חן בעינינו.

היה זה מניין של צעירים. רובם עסקנים נמרצים וחביבים. הייתה בו אוירה של אחדות חברות ומשפחתיות. כדרכם של צעירים חביבים, הייתה אוירה לא רשמית, ופה ושם נשמעו פטפוטים חבריים, לא חלילה בקדיש וברכו, אלא... במזמורים שלפני, ואולי קצת אחרי שמונה עשרה. לאחר התפילה, כולם הלכו הביתה בשמחה ובמאור פנים, בברכת גוט שאבעס. הייתי בטוח ששכני הרגישו את עצמם בבית, והם בוודאי מרוצים מהאוירה המקרבת.

אולם לתדהמתי הרבה הם הגיבו כך: "אנחנו לא מאלה שהולכים להתפלל בבית כנסת. אבל אם כבר באנו לבית כנסת, אז זה כדי להתפלל, ורק כדי להתפלל. ואם נגיע שוב לבית כנסת, נגיע אך ורק למקום שבו רק מתפללים..." לימים אחד מהם התחזק מאוד וזכה שבנו ילמד בתומכי תמימים, ויהיה לחסיד חב"ד. אך מכאן אנו רואים שצריך לקיים את דברי אדמו"ר הזקן כפשוטם, ולהתנהג כעומד בפני המלך!

כעומד לפני המלך

ואם בכל התפילה צריך האדם להראות עצמו כעומד לפני המלך, על אחת כמה וכמה בקריאת התורה המהווה מעמד הר סיני, וצריך להיות באימה וביראה ברתת ובזיע, דבר הבא לידי ביטוי, בכך ש"כולם מקשיבים ושותקים" כדברי הזוהר.

והנה, דיבור בדברי תורה אינו סותר ל"אימה ויראה" הנדרשת, באם הוא בין גברא לגברא, אלא שמתוך אימה ויראה זו נזהרים "שלא לדבר אפילו בין גברא לגברא, אפילו בדברי תורה", כפסק השולחן ערוך, כדי שלא יימשך בכך ויפסיד משמיעת הברכה או הקריאה בתורה.

אולם דיבור בדברי חול, בוודאי שמהווה סתירה לתוכן הפנימי ולאווירה הכללית הנדרשת מרגע שנפתח ספר התורה.

ומובן מאליו, שכיוון שנפסק להלכה שגם בזמן ברכות ההפטרה, וההפטרה אסור לדבר, אזי הזהירות בדיבור בין בדברי תורה, וקל וחומר בדיבור חול, ברמת יראה וזהירות עליונה זו, נמשכת עד לאחר שמיעת ההפטרה וברכותיה.

המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות

ראוי שנסיים רשימה זו בציטוט קטע מעורר לב, שמביא כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע באגרת קדשו זו:

"כתב ה"שני לוחות הברית" דקל"ב ע"א: וכל בעל נפש ראוי לו להשגיח בזה, ולכבדה (את התורה) בכל האפשרות... וכן צריך להשתדל להזהיר את העם אשר עומדים אצלו וקרובים אליו וסרים אל משמעתו, שלא ידברו ולא יעסקו בשום עניין ודבר, כי אם לשמוע את דבר ה'. והעושה כן אשריו ואשרי חלקו, זכה וזיכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו. ועליו נאמר: כל המכבד את התורה, גופו מכובד על הבריות".

שני רגעי נצח

שליו הרבי, הגה"ח הרב יגאל פיזם ע"ה ראש מובילי המהפכה החב"דית בקריות ששימש כראש ישיבת תורת"ל ורב הקהילה בקרית שמואל. הרב פיזם זכה ברבות השנים לרגעים רבים מרגשים ומיוחדים ולקרובים נפלאים מהרבי מה"מ והוא שיתף אותנו בשני רגעי חווייה אישית ועמוקה שלוותה אותו תדיר, הן בחייו האישיים והן בחיי השליחות.

|||

במוחי נחקקו שני רגעים אישיים ומיוחדים שהיו לי עם אבינו הגדול הרבי מלך המשיח שליט"א.

היה זה לאחר ביקור ב-770 בתשרי תשל"ג. התעתדתי לשוב ארצה אך לא זכיתי לקבל מהרבי ברכה לנסיעה. באותם ימים, כל מי שהיה שב ארצה, לא היה עושה זאת מבלי לקבל קודם לכן את ברכתו של הרבי. לא ידעתי מה לעשות – האם לנסוע בלי ברכה או להישאר עד שתהיה ברכה?

באותם ימים שהה ב-770 הרב ישראל גליצנשטיין, והוא הציע לי לרוץ ולהמתין ליד הכניסה לחדרו של הרבי ולבקש ממנו את ברכת 'צאתכם לשלום'.

כך באמת עשיתי. כאשר דמותו של הרבי הופיעה, נעלמו מהמסדרון כל הנוכחים במהירות הבוק ורק אני נותרתי לעמוד שם. הרבי הוציא מכיסו את המפתחות כדי לפתוח את דלת חדרו, ואז העזתי ואמרתי לרבי באידיש: "רבי, אני נוסע עוד מעט". הרבי הפנה אלי את מבטו, ואז שמת לי לב שהרבי שקוע במחשבותיו הקדושות, וחשתי כמו היה צריך 'לקרוע משהו' כדי לנתק את עצמו על מנת להתייחס לשאלתי.

וזה היה כל כך חריף שאני זוכר ממש בתחושה קול קריעה כמו חבילת ניר או קריעה של בד וכד"ו הרבי בירכני בנסיעה צלחה ואיחל שאזכה לבשר טוב. הרגע הזה ליד הרבי ומבטו שחדר בי – חקוקים אצלי עד היום. מאז בכל הזדמנות שיש לי אני מתאמץ לבשר לרבי בשורות טובות.

רגע אישי מיוחד נוסף, היה בשנת תשמ"ה. 'לקחתי' את הצעתו של ידידי - שנבלחט"א - הרב דוד קרץ ע"ה לנסוע אל הרבי בחודשי הקיץ, וכך אמנע מכל הפרוצדורה המורכבת הנדרשת לבקש אישור ממשרד החינוך לטיסה כמו גם ההגבלה בזמן שתמיד הציבו בפנינו.

טסתי אל הרבי זכיתי לשהות ב-770 כל חודש תמוז ועוד כמה ימים מחודש מנחם-אב. זו הייתה התקופה הכי ארוכה עד אז שזכיתי לשהות בחצרות קודשנו. (בתשמ"ט זכיתי להיות אצל הרבי חודשים ארוכים יותר).

ואז, באמצע חודש תמוז, התפוצצה פרשת הספרים וראו על הרבי את עגמת הנפש האדירה שהפרשה הסבה לו. ניכר היה שהפרשה הזו לוקחת מהרבי כוחות רבים עד כדי כך, שהיה קשה לבקש את ברכתו של הרבי באותה תקופה.

לפני שובי ארצה, יצא הרבי לתפילת מנחה ב'זאל' הקטן ואני נעמדתי מאחורי הרבי.

מאחור ניכר היה שהרבי נראה כחוש (כנראה מהעגמת נפש מפרשת הספרים). חטפתי כל רגע בו יכולתי לראות את הרבי וידעתי כי עלי לנצל זאת טרם שובי ארצה. חשבתי לעצמי 'מי יודע מתי אזכה לראות את הרבי בשנית?'. עמדתי ליד הקיר המערבי. ורציתי לשאוב כל מה שאפשר מהרבי כדי שזה ילווה אותי בכל מעשי ודרכי ואהיה דבוק לרבי בכל.

תוך כדי שהמחשבה הזו עולה בראשי, פתאום הרבי הפנה את כל גופו ויישר את מבטו אל תוך עיניי. קפאתי על מקומי.

אז כשהרבי הפנה את פניו הקדושים אלי הוא עשה זאת בהטיה מאומצת כרוצה לאותת לי שהוא מוסר את עצמו אלי ואומר: "קח ככל שתוכל!". מובן שלא יכולתי להחזיק מעמד יותר מכמה שברירי שניות, ואז השפלתי את מבטי על הרצפה. זה היה אור חזק מדי בשבילי. המעמד הזה חרוט אצלי ומלווה אותי כל ימי חיי. אני זוכר אותו כאילו קרה הבוקר.

סיפור מיוחד:

בה'תשמ"ט חפשתי משאבים בני. רבתי וע"כ זכיתי להיות אצל הרבי כ 6 חודשים. בתקופה זו אבי פיאמנטה התגורר עדיין בשכונה והתארחתי אצלו כמה פעמים. באחד הערבים הי' בין האורחים מוסיקאי ישראלי(מתופף) שהי' מיודד עם אבי וגם הופיע אתו מפעם לפעם. תוך כדי שיחה התברר שהוא קרוב משפחה שלי. מובן שהשיחה התחממה ומתוך כך התודעת לי לסיפורו המיוחד.

הבחור הגיע לאמריקה לחפש את עצמו, ותוך כדי כך הכיר בחורה נוכרית והם עברו להתגורר ביחד(ה"י) בעבור זמן הציעה הבחורה שיתחננו אך הבחור טען שמנסה מסתדרים והכל נראה שפיר, אבל לא הי' לו גרין כארד ולכן פרנסתו ונוכחותו היו בסכנה. הוא להסכים להיות תלוי בה. אמנם **הבטיח** לה שכאשר מעמדו יוסדר ימסדו את הקשר ביניהם. הבחורה האמינה בו והסכימה להמשיך את הקשר בתנאים אלו.

עברו כמה שנים ומעמדו באמריקה הוסדר. פרנסה כמוסיקאי מוכשר היתה מצויה וקבועה. אז הזכירה הבחורה את ההבטחה. המתופף ענה שהיא בהחלט צודקת וכן פנו להסדיר את מעמדם כמשפחה.

בפגישת עבודה סיפר לאבי. פיאמנטה ש"מגיע לו מז"ט כי הוא עומד להנשא. אבי התעניין מי המאושרת והותע בצער רב. עכשיו התחיל מסע שכנוע למנוע אותו ממעשה חמור כל כך, אך ללא תעלת כי הבחור טען שכל הטענות אינם עומדים מול הבטחה מפורשת שהניבה חיים של שנים נוחים ו"מאושרים". בצר לו הציע אבי לבחור לפעול כמו הרבה י-הודים בעולם המבקשים את ברכתו של הרבי שליט"א לנישואין. וכן הי' הבחור כתב לרבי את סיפורו ובקש ברכה לנישואיו. להפתעת כל החבורה הוא קבל מהרבי מענה מהיר ובו נכתב כך: **"הנישואין בין י-הודי לאינו יהודי אינם טובים לשניהם ושיגיד זאת גם לה"**. הבחור שב לדירה וסיפר לנכרית שהוא ביקש ברכה מהצדיק וזאת התשובה שקיבל. להפתעתו אמרה הנכרית שדבר לא טוב לא כדאי לעשות. ארוזה את חפציה והלכה לדרכה.

לזכות
כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

~~~

לזכר נשמת
הרב החסיד הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו' מו"ה

יגאל פיזם

ב"ר שמעון יהודה ומרת רבקה ע"ה
מקושר בלו"נ לכ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח

זכה להכנס אליו ליחידויות, לשהות בד' אמותיו הק', ולקבל ממנו הכוונה אישית וש"ענינו
בהפצת תורה ומצוות", השליח הראשון ומייסד מוסדות ובתי חב"ד ליובאוויטש הקריות, התמסר
בשמחה לשליחותו הק' למעלה מיובל שנים בהפצת היהדות וחסידות ובפרט בשיעורי תניא,
הרביץ תורה לתלמידים וקרבים למאור שבה וזיכה רבים באה"ק ובצרפת במבצעי הרבי בנועם
ואהבת ישראל, שימש כמחנך, משפיע, ראש ישיבות "נפש חי"ה" ו"תומכי תמימים" ורב קהילת
חב"ד בקרית שמואל-חיפה, ציפה להתגלות מלך המשיח ופעל לחיזוק האמונה וההתקשרות
ולזירוז הגאולה

העמיד דור ישרים יבורך ההולכים בדרכי החסידות

נלב"ע מזוכך ביסורים בליל עשירי בניסן, יום שני לסדר "וכפר בעדו ובעד העם" ה'תשע"ט

ולע"נ

השליחה מרת חנה ב"ר יוסף ישראל ע"ה פיזם
נלב"ע ג' אלול ה'תשס"ג

~~~

לע"נ אחיו השופט ר' חיים ב"ר שמעון יהודה ע"ה